DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 stycznia 1947 r.

Nr 2

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

8

DEKRET

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. 1. Napoje winne, zarówno wyrobione w kraju jak i sprowadzone z zagranicy, podlegają podatkowi spożywczemu.

2. Do napojów winnych zalicza się:

a) wina naturalne (gronowe, rodzynkowe i owocowe) t. j. napoje powstałe z przefermentowania winogron, rodzynek, owoców i jagód lub ich soków oraz rzewienia (Rheumesculentum), o zawartości powyżej 1,5% objętościowych alkoholu,

b) wina sztuczne t. j. napoje podobne do wina, wyrobione z jakichkolwiek innych, niewymienionych w pkt a) i e) surowców, a zawartości powyżej 1,5% objętościowych alkoholu,

c) wina musujące t. j. napoje winne, z których po otwarciu naczynia wydziela się kwas węglowy, powstały w drodze dodatkowej fermentacji butelkowej, burząc zawarte w naczyniu wino,

d) wina gazowane t. j. napoje winne, nasycone w sposób mechaniczny kwasem węglowym,

e) miód pitny t. j. napój powstały z przefermentowania brzeczki miodowej ewentualnie z dodatkiem chmielu, soków owocowych i jagodowych, ziół i cukru.

3. Minister Skarbu:

a) ustala w drodze rozporządzenia warunki, jakim powinny odpowiadać napoje winne wymienione w ust. 2 pkt a) i b),

b) rozstrzyga w przypadkach wątpliwych, do jakiego rodzaju wina zaliczone być mają poszczególne napoje winne ze względu na rodzaj użytych do ich wyrobu surowców itp.

4. Napoje winne, zawierające powyżej 25% objętościowych alkoholu, nie podlegają podatkowi spożywczemu, natomiast alkohol, zawarty w takich napojach winnych, podlega w całości opłacie monopolowej na równi ze spirytusem, przeznaczonym do wyrobu wódek gatunkowych, stosownie do przepisów o monopolu spirytusowym.

Zwolnienie od podatku.

Art. 2. 1. Wolne są od podatku:

a) napoje winne, przeznaczone do użytku we własnym gospodarstwie domowym wytwórcy, a nie na sprzedaż, wyrobione domowym sposobem w kraju w ciągu roku w ilości, nie przekraczającej łącznie z posiadanym już zapasem 100 litrów;

b) napoje winne, znajdujące się pod węzłem podatku, a zniszczone w obecności kontroli skarbowej, jako niezdatne do spożycia lub zniszczone wskutek nieprzewidzianego wypadku;

c) napoje winne, przeznaczone do wyrobu win musujących, gazowanych, spirytusu lub octu;

d) napoje winne, wolne od cła przy przywozie z zagranicy bądź przez podróżnych, bądź jako próbki bezpłatne, stosownie do obowiązujących przepisów celnych;

e) napoje winne wydawane ze składów tranzytowych dla zaopatrywania statków morskich, utrzymujących komunikację z portami zagranicznymi, na warunkach ustalonych w przepisach celnych dla zwolnienia od cła.

2. Warunki stosowania przepisów, zawartych w pkt a) — c) ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

3. Minister Skarbu może zwalniać od podatku napoje winne nabywane lub otrzymywane nie w celach zarobkowych (handlowych).

Wysokość podatku.

Art. 3. 1. Podatek spożywczy wynosi:

A) od win naturalnych:

1) gronowych:
a) zawierających do 16% alkoholu — . . . . 75 zł od butelki,

b) zawierających powyżej 16% alkoholu — . . . . 150 zł od butelki;

2) rodzynkowych . . . 75 zł od butelki;

3) owocowych . . . . 15 zł od butelki;

B) od win sztucznych . . 75 zł od butelki;

C) od win musujących:
1) gronowych . . . . 300 zł od butelki;
2) owocowych . . . . 150 zł od butelki;

D) od win gazowanych:
1) gronowych . . . . 150 zł od butelki;
2) owocowych . . . . 50 zł od butelki;

E) od miodu pitnego . . . 15 zł od butelki;

2. Minister Skarbu może zmieniać w drodze rozporządzeń stawki podatku, określone w ust. 1, w granicach wysokości, ustalonej w tym ustępie.

3. Mieszanina dwóch lub kilku gatunków win podlega opodatkowaniu według stawki tego rodzaju wina zawartego w mieszaninie, które jest najwyżej opodatkowane. Minister Skarbu może zezwolić na wyjątki od tego przepisu.

4. Butelką w rozumieniu niniejszego dekretu jest naczynie, zawierające napoje winne w ilości do 850 cm^3 włącznie przy winach musujących i gazowanych, a 750 cm^3 włącznie przy pozostałych napojach winnych. Jeżeli butelka zawiera większą ilość napoju winnego, niż podano wyżej, liczy się każde następne, choćby tylko rozpoczęte 850 cm^3 bądź 750 cm^3 zawartości napoju winnego za dalszą całą butelkę.

5. Przy opodatkowaniu napojów winnych, których ilość przy przewozie z zagranicy lub przewozie została określona wagowo, a które zostały następnie wbrew przepisom usunięte spod opodatkowania podczas przewozu bądź z wolnego składu lub z wytwórni, przyjmuje się — w przypadku niemożności ustalenia ich objętości — za podstawę opodatkowania wagę brutto w stosunku: 1 kg brutto za 1 butelkę.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 4. 1. Do uiszczenia podatku od napojów winnych, wyrobionych w kraju, obowiązany jest wytwórca lub przedsiębiorca wolnego składu (art. 6). Podatek płatny jest przed wydaniem napojów winnych do wolnego obrotu z wytwórni lub wolnego składu.

2. Przy przywozie napojów winnych z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych. Podatek płatny jest jednocześnie z należnościami celnymi z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ust. 3.

3. Napoje winne sprowadzone z zagranicy mogą być po dokonaniu ostatecznej odprawy celnej przywozowej przekazane pod węzłem podatku do wytwórni lub wolnego składu i z chwilą przejęcia ich przez te przedsiębiorstwa obowiązek uiszczenia od nich podatku przechodzi na przedsiębiorcę wytwórni bądź wolnego składu (ust. 1).

Art. 5. 1. Napoje winne, podlegające podatkowi, mogą być wypuszczane do wolnego obrotu w kraju jedynie w butelkach, po uiszczeniu przypadającego podatku.

2. Podatek od napojów winnych uiszcza się przez naklejenie na butelkach opasek podatkowych, zakupionych w kasie urzędu skarbowego lub celnego.

3. W przypadku sprowadzania napojów winnych z zagranicy nie w celach zarobkowych Minister Skarbu może zezwolić na warunkach przez siebie ustalonych na:

a) rozlew napojów winnych, sprowadzonych w innych naczyniach niż butelki poza wolnym składem,

b) uiszczenie podatku bez użycia opasek podatkowych.

4. Od napojów winnych wysyłanych za granicę w beczkach uiszcza podatek przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu gotówką w kasie urzędu skarbowego lub za pośrednictwem PKO bez użycia opasek podatkowych, przed wydaniem napojów z przedsiębiorstwa.

5. Warunki stosowania przepisów ust. 2 i 4 ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 6. 1. Minister Skarbu może zezwolić na otwarcie i prowadzenie wolnych składów napojów winnych, sprowadzonych pod węzłem podatku z wytwórni, z zagranicy lub innego wolnego składu, celem ich magazynowania i

ewentualnie rozlewu, za zapłatą podatku dopiero przed wydaniem tych napojów do wolnego obrotu.

2. Warunki udzielania i cofania zezwoleń wymienionych w ust. 1 oraz prowadzenia wolnego składu określa Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 7. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, podatek od napojów winnych, wyrobionych w kraju może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia.

Opowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 8. Napoje winne, podlegające opodatkowaniu w myśl art. 1, może władza skarbowa — w razie nieuiszczenia od nich podatku przy wprowadzeniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich, celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadkach, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 9. 1. Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

2. Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy udaremniony wskutek zatajenia, przedawnia się z upływem pięciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość władz.

Art. 10. Wymiar podatku od napojów winnych należy do właściwości władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 11. 1. Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od napojów winnych wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w wytwórni zapasów gotowych wyrobów bez względu na jakiekolwiek prawa osób trzecich oraz w drodze egzekucji do wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązanego do uiszczenia podatku.

2. Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od napojów winnych.

Kontrola skarbowa.

Art. 12. 1. Na wyrób napojów winnych potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu, wydawane w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

2. Warunki udzielania i cofania zezwoleń, wymienionych w ust. 1, ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu

3. Produkcja, magazynowanie, rozlew i sprzedaż napojów winnych podlegają nadzorowi skarbowemu.

4. Na 14 dni przed zamierzonym uruchomieniem wytwórni lub wolnego składu przedsiębiorca powinien zgłosić pisemnie władzy skarbowej I instancji rozpoczęcie produkcji bądź magazynowania lub rozlewu napojów winnych i złożyć opis zakładu oraz plan sytuacyjny tak lokali wytwórni, bądź wolnego składu, jak i innych pomieszczeń, połączonych z tymi lokalami.

5. Minister Skarbu wyda w drodze rozporządzenia przepisy o:

a) urządzeniu wytwórni i wolnego składu dla celów kontroli skarbowej,

b) sprawdzaniu (weryfikacji),

c) uruchamianiu wytwórni i wolnego składu,

d) kontroli produkcji,

e) prowadzeniu ksiąg obrachunkowych,

f) oznaczaniu naczyń z gotowymi napojami winnymi,

g) wprowadzaniu napojów winnych do wolnego obrotu,

h) kontroli miejsc sprzedaży,

i) rozlewie,

j) magazynowaniu,

k) zamkach,

l) sposobie sprawdzania zgodności stanu zapasów produktów z danymi ujawnionymi w księgach kontrolnych,

ł) opodatkowaniu ubytków i zarachowaniu nadwyżek zapasów,

m) nadzorze skarbowym nad samoistnymi przedsiębiorstwami tłoczenia soków przeznaczonych do wyrobu napojów winnych.

Art. 13. 1. Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią lub wolnym składem, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tym władzę skarbową.

2. Przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu albo wskazany przezeń władzy skarbowej zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacji oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać na żądanie księgi obrachunkowe prowadzone w przedsiębiorstwie.

3. Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika przedsiębiorstwa, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

4. Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu 14 dni, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni lub wolnego składu.

5. Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. 1-4 wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu napojów winnych obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników skarbowych kontrolujących wytwórnię lub wolny skład odpowiedniego pomieszczenia, potrzebnego do załatwiania czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni lub wolnego składu i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

2. Władza skarbowa może zarządzić w przypadku ujawnienia nadużyć na szkodę Skarbu Państwa stały nadzór wytwórni lub wolnego składu na koszt przedsiębiorcy. Zasady ustalania kosztów stałego nadzoru określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

3. W przypadku zarządzenia stałego nadzoru przedsiębiorca obowiązany jest ponadto dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni lub wolnego składu z opałem i oświetleniem.

4. O przydatności pomieszczeń (ust. 1 i 3) decyduje władza skarbowa.

Art. 15. Przepisy art. 12, 13 i 14 nie dotyczą wyrobu napojów winnych domowym sposobem (art. 2 ust. 1 pkt a).

Sprzedaż napojów winnych.

Art. 16. 1. Na hurtową sprzedaż napojów winnych potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

2. Minister Skarbu jest uprawniony do normowania w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu warunków oraz trybu nadawania, wygasania i cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1. Przepisy te mogą przewidywać cofanie zezwoleń bez podania powodów za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem.

3. Detaliczna sprzedaż napojów winnych podlega zgłoszeniu władzy skarbowej w trybie, ustalonym przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

4. Postanowienia, dotyczące sprzedaży napojów alkoholowych, zawarte w przepisach o monopolu spirytusowym, nie mają zastosowania do napojów winnych.

Zakazy.

Art. 17. Zabrania się:

1) przeprowadzania poza wytwórnią jakichkolwiek zabiegów wytwórczych z wyjątkiem zabiegów, mających na celu konserwację i leczenie napojów winnych, a przedsiębranych po uprzednim zawiadomieniu kontroli skarbowej,

2) wywożenia z wytwórni i sprzedaży półproduktów (soków, zacierów i t. p.), które zalane zostały drożdżami i nie przeszły głównej fermentacji,

3) wypuszczania do wolnego obrotu napojów winnych, nieopatrzonych opaskami podatkowymi,

4) przechowywania w lokalu handlowym i sprzedaży napojów winnych w butelkach nieopatrzonych opaskami podatkowymi,

5) zdejmowania opasek podatkowych z butelek znajdujących się w obrocie handlowym,

6) przechowywania poza wytwórnią, wolnym składem lub składem celnym, wypożyczania, kupowania lub sprzedawania opasek podatkowych.

Przepisy karne.

Art. 18. Do przestępstw, wymienionych w dekrecie niniejszym, stosuje się przepisy działu I części I oraz przepisy części II prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 84. poz. 581).

Art. 19. Kto wyrabia napoje winne bez zezwolenia władzy skarbowej, podlega karze grzywny od 10.000 do 500.000 złotych.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 20. Kto:

1) uruchamia wytwórnię napojów winnych przed zatwierdzeniem urządzeń przez władzę skarbową,

2) rozpoczyna w wytwórni prawnie uruchomionej wyrób napojów winnych przed zatwierdzeniem zgłoszenia wyrobu przez władzę skarbową,

3) wyrabia napoje winne wbrew zarządzeniu władzy skarbowej o wstrzymaniu ruchu wytwórni,

podlega karze grzywny od 5.000 do 100.000 złotych.

Napoje i produkty do ich wyrobu przygotowane podlegają przepadkowi.

Art. 21. 1. Kto całej ilości wyrobionych napojów winnych lub półfabrykatów nie zapisuje do właściwych ksiąg,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego podatku od niezapisanej ilości.

2. Półfabrykaty uważa się za napoje winne tego gatunku, jaki zgłoszono do wyrobu.

Art. 22. 1. Kto przechowuje w wytwórni lub wolnym składzie napoje winne lub półfabrykaty w innych pomieszczeniach niż przeznaczone na ten cel,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego podatku od tak przechowywanych napojów.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

2. Przepis art. 21 ust. 2 stosuje się tu odpowiednio.

Art. 23. 1. Kto wypuszcza do wolnego obrotu lub posiada w celu dalszej odsprzedaży napoje winne w butelkach bez opasek podatkowych albo z opaskami używanymi,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego podatku.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do tego, kto wykaże, że został zwolniony od obowiązku użycia opasek podatkowych i należny podatek uiścił.

Art. 24. Kto:

1) zmienia w użyciu cel, stanowiący podstawę zwolnienia napoju winnego od podatku,

2) usuwa podczas transportu napoje winne, od których nie uiszczono podatku,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego podatku od napojów winnych w ten sposób odstąpionych, użytych lub usuniętych.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 25. Kto wbrew przepisom podwyższa w napojach winnych zawartość alkoholu ponad normę, która była podstawą opodatkowania,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnej różnicy podatku.

Przedmiot występku podlega przepadkowi

Art. 26. Kto wyrabia napoje winne do użytku we własnym gospodarstwie w ilości ponad normę wolną od podatku,

podlega karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego podatku od ilości wyrobionej ponad normę.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 27. 1. Kto uszczupla podatek od napojów winnych,

podlega, jeżeli czyn nie stanowi występku określonego w art. 19 — 26, karze grzywny w wysokości od 5 do 10-krotnego uszczuplonego podatku.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze grzywny do 1/4 kary określonej w ust. 1.

Art. 28. Kto umyślnie nabywa, przechowuje lub transportuje napoje winne, pochodzące z występku określonego w art. 19 — 27, albo pomaga do ich zbycia lub ukrycia,

podlega karze grzywny w wysokości od 2 — 4-krotnego podatku.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 29. Kto umyślnie zbywa, nabywa, przechowuje lub transportuje opaski podatkowe zdjęte z butelek z napojami winnymi,

podlega karze grzywny od 1.000 do 200.000 złotych.

Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 30. Kto bez zezwolenia władzy skarbowej sprzedaje hurtowo napoje winne,

podlega karze grzywny od 5.000 do 50.000 złotych.

Art. 31. Kto narusza inne przepisy o opodatkowaniu napojów winnych,

podlega karze pieniężnej porządkowej.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 32. 1. Przedsiębiorcy wytwórni napojów winnych, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu, obowiązani są zgłosić je w ciągu 20 dni urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych.

2. Przewidziany w art. 12 niniejszego dekretu obowiązek uzyskiwania zezwoleń na wyrób napojów winnych dotyczy również przedsiębiorstw, istniejących w chwili wejścia w życie tego dekretu, przy czym:

a) co do przedsiębiorstw czynnych winno być w ciągu 30 dni od chwili wejścia w życie niniejszego dekretu wniesione podanie o zezwolenie na wyrób napojów winnych wraz z opisem i planem sytuacyjnym przedsiębiorstwa,

b) przedsiębiorstwa nieczynne nie mogą być uruchomione przed uzyskaniem zezwolenia na wyrób napojów winnych.

3. Przedsiębiorstwa wytwórni napojów winnych, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu, które nie uzyskają zezwolenia na podstawie tego dekretu na dalszy wyrób napojów winnych, ulegają likwidacji w ciągu trzech miesięcy. Nie służy im z tego tytułu prawo do odszkodowania ani żadne inne roszczenie.

Art. 33. 1. Zapasy napojów winnych w ilościach powyżej 10 butelek, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni napojów winnych oraz u sprzedawców, podlegają w całości opodatkowaniu według stopy podatkowej, określonej w art. 3 dekretu niniejszego; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w dwóch egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu 20 dni po wejściu w życie niniejszego dekretu.

2. Zapasy napojów winnych w ilości do 10 butelek mogą być sprzedawane bez opodatkowania w ciągu 20 dni od chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, po czym niesprzedana ilość podlega zgłoszeniu w ciągu 5 dni i opodatkowaniu.

3. Szczegółowe przepisy w sprawie wykonania przepisów ust. 1 i 2 wyda Minister Skarbu, który ustali również dla zapasów napojów winnych, przechowywanych w innych naczyniach niż butelki poza wytwórniami w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu warunki i termin rozlewu oraz termin zapłaty podatku.

4. Kto wbrew przepisom ust. 1 — 3 zaniecha zgłoszenia zapasów napojów winnych,

podlega karze przewidzianej w art. 27.

Art. 34. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 35. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1946 r. Nr 73, poz. 396).

9

DEKRET

z dnia 10 grudnia 1946 r.

o podwyższeniu dodatku przejściowego do zaopatrzeń byłych skazańców politycznych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Kwoty dodatku, przewidziane w art. 1 dekretu z dnia 5 kwietnia 1946 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 101) podwyższa się w ten sposób, ażeby łączna kwota

zaopatrzenia wraz z dodatkiem przejściowym wynosiła miesięcznie:

a) dla b. skazańca politycznego, który pobiera zaopatrzenie w wymiarze dla samotnych . . . 1.250 zł,

b) dla b. skazańca politycznego, który pobiera zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych . . . . . 1.500 zł,

c) dla wdowy . . . . 800 zł,

d) dla każdej sieroty, której matka pobiera zaopatrzenie . . 400 zł,

e) dla każdej sieroty, której matka nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia oraz dla każdego z rodziców . . . . 600 zł

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1946 r. Nr 73, poz. 397).

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1946 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396), wydane co do §§ 24 — 28 i 79 — 87 w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

Na podstawie art. 1, 2, 5, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 16, 33 i 34 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396);

b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekrecie bez bliższego określenia, rozumieć należy dekret z dnia 13 czerwca 1946 r o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396)

3. Skróty oznaczają:

a) „kontrola akcyzowa" — rejon kontroli akcyzowej,

b) „wytwórnia" — wytwórnię napojów winnych,

c) „wolny skład" — wolny skład napojów winnych.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy akcyzowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni i wolnych składów jest rok kalendarzowy

Zasady klasyfikacji win naturalnych i sztucznych, konserwacja oraz wzmacnianie win naturalnych i miodu pitnego.

§ 4. 1. Wino owocowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 15 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,5 grama popiołu, pochodzącego z owoców lub jagód wziętych do wyrobu wina.

2. Wino rodzynkowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 12 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,3 grama popiołu, pochodzącego z rodzynek, wziętych do wyrobu wina.

3. Dodawanie spirytusu do win naturalnych oraz miodu pitnego dozwolone jest jako zabieg zmierzający do wzmocnienia półfabrykatów z zakończona fermentacją przy przerobie ich na gatunki słodkie o wyższej mocy lub do konserwacji tych napojów.

4. Wina owocowe i rodzynkowe, nie odpowiadające warunkom, wymienionym w ust. 1 i 2, oraz wszelkie napoje winne z dodatkiem spirytusu, nie odpowiadające warunkom wymienionym w ust. 3, zalicza się do win sztucznych.

5. Wino, wyrobione z rzewienia (Rheumesculentum), zalicza się pod względem podatku spożywczego do win owocowych.

Wyrób napojów winnych domowym sposobem.

§ 5. Dla użytku we własnym gospodarstwie wolno wyrobić w ciągu roku domowym sposobem nie więcej niż 100 litrów napojów winnych łącznie z posiadanym już zapasem.

Napoje takie nie mogą być przedmiotem obrotu handlowego.

Napoje winne niezdatne do spożycia.

§ 6. Napoje winne, niezdatne do spożycia z powodu zepsucia się przed uiszczeniem od nich podatku, wolne są od podatku pod warunkiem zniszczenia ich pod nadzorem dwóch urzędników kontroli akcyzowej, wyznaczonych przez urząd akcyzowy. W tym celu przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest donieść o zepsuciu się napojów winnych kontroli akcyzowej w ciągu 5 dni od chwili stwierdzenia niezdatności tych napojów do spożycia. Urząd akcyzowy może uzależnić zniszczenie napojów winnych ze zwolnieniem od podatku od wyników analizy próbki zepsutego napoju, pobranej przez urzędników kontroli akcyzowej i przesłanej przez przedsiębiorcę po nałożeniu zabezpieczeń urzędowych do zbadania na jego koszt w laboratorium chemicznym Państwowego Monopolu Spirytusowego. Na okoliczność zniszczenia napojów winnych spisują urzędnicy kontroli akcyzowej protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden dołączają do akt przedsiębiorstwa jako dowód rozchodu określonej ilości napojów winnych bez podatku. Protokół podpisuje również przedsiębiorca.

Zniszczenie napojów winnych wskutek nieprzewidzianego wypadku.

§ 7. 1. Napoje winne, które uległy zniszczeniu wskutek nieprzewidzianego wypadku przed uiszczeniem od nich podatku w wytwórni, w wolnym składzie lub w czasie przewozu ich pod węzłem podatku, wolne są od podatku pod warunkiem, że przedsiębiorca uczynił zadość wymaganiu, określonemu w ust. 2, oraz udowodnił fakt zniszczenia i ilość zniszczonego napoju winnego.

2. O wypadku zniszczenia napojów należy w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania wiadomości o powyższym fakcie zawiadomić najbliższą kontrolę akcyzową, która po sprawdzeniu doniesienia przedsiębiorcy i przeprowadzeniu dochodzeń przedkłada sprawę urzędowi akcyzowemu do decyzji.

Zużycie napojów winnych do wyrobu octu i spirytusu

§ 8. 1. Na nabycie nieopodatkowanych napojów winnych do wyrobu octu lub spirytusu potrzebne jest zezwolenie urzędu akcyzowego właściwego dla siedziby przedsiębiorstwa, w którym napoje winne mają być zużyte.

2. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu octu lub spirytusu, podlegają skażeniu pod nadzorem dwóch urzędników kontroli akcyzowej lub celnych i to przed dokonaniem odprawy napojów winnych pod węzłem podatku z wytwórni lub wolnego składu albo po odprawie celnej, lecz przed wydaniem tych napojów do wolnego obrotu.

§ 9. 1. Celem uzyskania zezwolenia na nabycie nieopodatkowanych napojów winnych (§ 8) przedsiębiorca winien złożyć podanie do urzędu akcyzowego. W podaniu należy wymienić: firmę i siedzibę przedsiębiorstwa, cel, na jaki napoje winne mają być zużyte, oraz wytwórnię (wolny skład), w której napoje winne mają być nabyte.

2. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu spirytusu w gorzelniach, podlegają skażeniu solą jadalną w ilości 2 kg na 100 l napoju. Skażenie

powinno być dokonane w ten sposób, aby sól użyta do skażenia dokładnie rozpuściła się w płynie skażonym.

3. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu octu, muszą być skażone w taki sposób, ażeby zawierały przynajmniej 20 gr bezwodnego kwasu octowego na 1 l bądź 1 kg płynu. Skwaśniałe napoje nie podlegają dodatkowemu skażeniu; jeśli zawierają wymienioną wyżej ilość kwasu octowego, w przeciwnym razie podlegają skażeniu uzupełniającemu.

4. Na okoliczność skażenia napojów winnych sporządza się protokół w 3 egzemplarzach, który podpisują przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu bądź jego zastępca oraz nadzorujący skażenie urzędnicy kontroli akcyzowej. Przy skażaniu napojów winnych sprowadzanych z zagranicy protokół podpisują urzędnicy celni dokonujący odprawy celnej. Jeden egzemplarz protokółu powinien być dołączony do akt wytwórni lub wolnego składu bądź do akt urzędu celnego, drugi dołącza się do dokumentów towarzyszących przesyłce, trzeci zaś przesyłają urzędnicy urzędowi akcyzowemu, który wydał zezwolenie na nabycie napojów winnych bez podatku.

§ 10. Zabrania się używania napojów winnych do innego celu, aniżeli ten, do którego napoje te zostały zwolnione od podatku.

Wymiar podatku.

§ 11. Za podstawę do wymiaru należnego Skarbowi Państwa podatku od napojów winnych służy ich rodzaj, objętość, wyrażona w butelkach o pojemności ustalonej w art. 3 ust. 4, a o ile chodzi o wina gronowe — nadto zawartość alkoholu.

§ 12. 1. Od napojów winnych, wyrobionych w kraju, podatek wymierza urząd akcyzowy.

2. Od napojów winnych, sprowadzonych z zagranicy, podatek wymierza urząd celny, dokonujący odprawy celnej, na podstawie wyniku rewizji celnej, o ile zaś takie napoje zostaną przez urząd celny przekazane pod węzłem podatku, właściwość do wymiaru podatku przechodzi z chwilą przyjęcia ich przez wytwórnię lub wolny skład na urząd akcyzowy, terytorialnie właściwy dla przedsiębiorstwa, któremu napoje winne zostały przekazane.

Płatność i sposób uiszczania podatku.

§ 13. 1. Przez wydanie do wolnego obrotu (art. 4 ust. 1) rozumie się wydanie napojów winnych z pomieszczeń wytwórni lub wolnego składu, przeznaczonych do przechowywania tych produktów.

2. W razie wątpliwości co do rodzaju i ilości sprowadzonego z zagranicy napoju winnego, zawartego w butelkach, urzędnicy celni pobierają z każdego rodzaju napojów winnych zbutelkowanych po dwie próby celem zbadania, przy czym mają zastosowanie przepisy o postępowaniu celnym zarówno co do sposobu pobierania i badania prób, jak i wydania napojów winnych do wolnego obrotu.

3. W przypadku dokonywania pod nadzorem urzędników celnych rozlewu napojów winnych, sprowadzonych z zagranicy w innych naczyniach niż butelki, w magazynach celnych lub w składach celnych podatek uiszcza się na podstawie wyników ostatecznej odprawy celnej.

§ 14. 1. Opaski podatkowe dla napojów winnych należy nabywać w kasie urzędu skarbowego bądź celnego; kasa wydaje opaski na mocy zaświadczenia urzędu akcyzowego (wzór Nr 1). stwierdzając w księdze poboru opasek podatkowych (wzór Nr 2) wydanie opasek.

2. Niezwłocznie po wykupieniu opaski powinny być oznaczone pieczęcią firmową wytwórni lub wolnego składu, a przy przywozie napojów winnych z zagranicy — pieczęcią urzędu celnego.

§ 15. 1. Opaska podatkowa dla napojów winnych składa się z dwóch części:

a) jedną część opaski nakleja się na szyjce butelki w taki sposób, aby otwarcie butelki bez przerwania opaski było niemożliwe. Środek opaski ma być przy tym umieszczony na korku, a obydwa końce mają pionowo opadać po przeciwległych bokach szyjki poniżej ewentualnego zamknięcia kapslowego, gdzie muszą przylegać bezpośrednio do szkła butelki przynajmniej na długości 2 cm;

b) drugą część opaski nakleja się poziomo wokół szyjki butelki na szkle poniżej ewentualnego zamknięcia kapslowego i na obydwu końcach opaski pionowej tak, aby pozostały one od dołu widoczne.

2. Do opodatkowania napoju winnego, podlegającego wyższej stopie podatkowej, można użyć dwu opasek o niższej stopie podatkowej. W takim przypadku pionowe części opasek nakleja się na krzyż tak, aby ich prostopadłe skrzyżowanie się następowało na korku butelki, pozio-

me zaś części opasek nakleja się jedną nad drugą powyżej dolnych końców pionowych części opasek.

3. Minister Skarbu może wprowadzić drogą zarządzenia obowiązek używania określonego rodzaju kleju do nalepiania opasek podatkowych na butelkach.

§ **16.** 1. Przy przywozie napojów winnych z zagranicy naklejanie opasek na butelkach odbywa się pod nadzorem urzędników celnych przed wydaniem do wolnego obrotu.

2. Naklejanie opasek na butelkach z napojami winnymi w wytwórni lub wolnym składzie odbywa się przed wydaniem napojów do wolnego obrotu z tych przedsiębiorstw.

§ **17.** 1. Naderwane lub uszkodzone opaski podatkowe nie mogą być używane do naklejania na butelki z napojami winnymi, ani też nie mogą być wymieniane w kasie urzędu skarbowego. O uszkodzeniu opasek należy zawiadomić kontrolę akcyzową, która wyznaczy urzędnika do nadzoru nad zniszczeniem tych opasek.

2. Protokół o zniszczeniu uszkodzonych opasek dołącza się do ksiąg przedsiębiorstwa jako dokument rozchodu tych opasek.

§ **18.** 1. Napoje winne, przeznaczone na wywóz za granicę w beczkach, mają być po opłaceniu od nich podatku gotówką w kasie urzędu skarbowego lub za pośrednictwem P. K. O. przekazane pod urzędowym zabezpieczeniem do wyjściowego urzędu celnego.

2. Przedsiębiorstwo, wysyłające takie napoje winne, obowiązane jest wystawić świadectwo przewozowe według wzoru Nr 11, na którym urzędnik kontroli akcyzowej, dokonujący odprawy przesyłki, potwierdza za podpisem i pod pieczęcią uiszczenia podatku.

Kredytowanie podatku.

§ **19.** 1. Podatek od napojów winnych, wydawanych z wytwórni lub wolnego składu, może być zakredytowany przedsiębiorcy przez izbę skarbową. Zezwolenie na korzystanie z kredytu wydaje się na okres roku obrachunkowego z prawem cofnięcia każdego czasu bez podania powodów.

2. Podatek może być zakredytowany na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Termin kredytu liczy się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym pobrano na kredyt opaski podatkowe.

4. Zakredytowany podatek płatny jest najpóźniej w dniu upływu terminu kredytu, a jeśli na ten termin przypada niedziela lub święto, najpóźniej najbliższego dnia powszedniego.

5. W miarę spłaty zakredytowanego podatku kredyt wznawia się w okresie, na który został udzielony, jeżeli złożone zabezpieczenie nie uległo zmniejszeniu lub wygaśnięciu.

§ **20.** Od zakredytowanych kwot pobiera się odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym.

§ **21.** 1. Kredyt ma być zabezpieczony w sposób i na warunkach, które określa Minister Skarbu w drodze zarządzenia.

2. Jeżeli zabezpieczenie kredytu nastąpiło przez porękę instytucji kredytowej, kredyt gaśnie, gdy wobec poręczającej instytucji otwarto postępowanie układowe lub wszczęto postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

§ **22.** Przedsiębiorca korzystający z kredytu podatku od napojów winnych obowiązany jest prowadzić księgę zakredytowanego podatku według wzoru Nr 9.

§ **23.** Niedotrzymanie terminu płatności zakredytowanego podatku powoduje ściągnięcie w trybie egzekucji administracyjnej całej zakredytowanej sumy podatku.

Zezwolenia.

§ **24.** 1. Przewidziane w art. 6 i 12 zezwolenie na prowadzenie wytwórni lub wolnego składu napojów winnych wydaje się osobie fizycznej lub prawnej z oznaczeniem siedziby przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenie nie może być odstępowane innym osobom.

3. Zezwolenie wydaje się na czas nieograniczony.

§ **25.** Nie mogą otrzymać zezwoleń, o których mowa w § 24, osoby:

1) nie posiadające pełnej zdolności do działań prawnych;

2) znajdujące się w stanie upadłości lub pod nadzorem sądowym;

3) skazane:

a) za umyślne uszczuplenie dochodów Skarbu Państwa lub inne przestępstwa z chęci zysku;

b) za przestępstwa pospolite, nie objęte pkt a), na karę pozbawienia wolności ponad 3 miesiące.

§ 26. Zezwolenie, wymienione w § 24, wygasa:

a) w razie nieuruchomienia zakładu w ciągu 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia, o ile Minister Skarbu nie wyrazi zgody na późniejsze uruchomienie zakładu;

b) w razie śmierci osoby fizycznej lub likwidacji osoby prawnej, posiadającej zezwolenie;

c) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę uprawnioną;

d) jeśli przedsiębiorstwo będzie nieczynne dłużej niż 6 miesięcy, nie zmuszone do tego siłą wyższą.

§ 27. 1. Zezwolenie, o którym mowa w § 24, może być **cofnięte**:

1) bez wypowiedzenia:

a) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności przewidziane w § 25,

b) w razie naruszenia przepisów art. 17 ust. 1 — 3 i 6;

2) za 3-miesięcznym wypowiedzeniem, w razie naruszenia innych przepisów dekretu lub niniejszego rozporządzenia;

3) bez podania powodów za 6-miesięcznym wypowiedzeniem, przy czym — o ile chodzi o wytwórnię — w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

2. Cofnięcie zezwolenia nie uzasadnia jakichkolwiek roszczeń o odszkodowanie z tytułu ewentualnych strat, poniesionych w związku z likwidacją przedsiębiorstwa.

§ 28. Osoba, ubiegająca się o zezwolenie, powinna złożyć w urzędzie akcyzowym podanie do którego ma być dołączony opis i plan sytuacyjny przedsiębiorstwa oraz pomieszczeń stykających się z nim. W podaniu należy wyszczególnić:

a) nazwisko i imię lub firmę zgodnie z rejestrem handlowym,

b) rodzaj przedsiębiorstwa i dokładny adres,

c) przewidywaną zdolność produkcyjną bądź przeciętny, miesięczny, magazynowany zapas napojów winnych,

d) ewentualnie rodzaj ofiarowanego zabezpieczenia,

e) kwalifikacje fachowe wnoszącego podanie

Wolne składy.

§ 29. Wolny skład może być uruchomiony jedynie w siedzibie rejonu kontroli akcyzowej, przy czym przewidywany stały zapas napojów winnych musi wynosić przynajmniej 5.000 l.

§ 30. 1. Wolne składy mogą być otwierane tylko w pomieszczeniach, uznanych przez urząd akcyzowy za odpowiednie; nie mogą one posiadać bezpośredniego połączenia z jakimkolwiek innym przedsiębiorstwem lub mieszkaniem prywatnym.

2. Pomieszczenia, w których odbywa się magazynowanie i ewentualnie rozlew napojów winnych, powinny być przystosowane do urzędowego zamknięcia. Okna i inne otwory w tych pomieszczeniach powinny być zaopatrzone w siatkę drucianą i urzędowo zabezpieczone.

3. Przeprowadzanie zmian w urządzeniu pomieszczeń wolnego składu może się odbywać tylko za zgodą urzędu akcyzowego.

§ 31. 1. Dla zabezpieczenia ewentualnych roszczeń Skarbu Państwa, mogących powstać w związku z prowadzeniem wolnego składu, przedsiębiorca obowiązany jest złożyć przed otwarciem wolnego składu zabezpieczenie w formie, ustalonej przez Ministra Skarbu dla zabezpieczenia kredytu podatku od napojów winnych (§ 21).

2. Wysokość zabezpieczenia powinna odpowiadać połowie sumy podatku przypadającego od najwyższej ilości napojów winnych, jaka może znajdować się w wolnym składzie. Minister Skarbu może zezwolić na obniżenie wysokości zabezpieczenia.

3. Wolny skład może być uruchomiony dopiero po złożeniu przepisowego zabezpieczenia.

Wytwórnie.

§ 32. Za wytwórnię napojów winnych uważa się przedsiębiorstwo, produkujące napoje, wymienione w art. 1, bądź bezpośrednio z surow-

ców, bądź też z innych napojów winnych (przerób win naturalnych na wina musujące lub gazowane).

§ 33. 1. Wytwórnie nie mogą mieć bezpośredniego połączenia z innymi przedsiębiorstwami przemysłowymi lub handlowymi ani z mieszkaniami prywatnymi.

2. W wytwórniach nie wolno przechowywać ani ustawiać aparatów destylacyjnych.

3. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu może udzielać zezwoleń na połączenie wytwórni z innymi przedsiębiorstwami przemysłowymi.

§ 34. 1. Wytwórnia powinna posiadać następujące pomieszczenia:

a) do przeprowadzania fermentacji głównej (w tym samym pomieszczeniu może być dokonywane tłoczenie soków oraz przygotowywanie zacierów), przy produkcji zaś miodu pitnego — lokal do przygotowania brzeczki miodowej;

b) do przechowywania odfermentowanych płynów i doprowadzenia ich do stadium napojów gotowych do rozlewu;

c) do rozlewania napojów winnych do naczyń transportowych;

d) do magazynowania gotowych wyrobów. gdzie może odbywać się również naklejanie opasek podatkowych na butelkach z napojami winnymi przed wypuszczeniem ich do wolnego obrotu;

e) dla czynności urzędników kontroli akcyzowej (art. 14, ust. 1).

2. Każde pomieszczenie powinno być oznaczone odpowiednim napisem, określającym jego przeznaczenie, wszystkie zaś naczynia i przyrządy mają być oznaczone numerami kolejnymi i napisami, określającymi ich pojemność w litrach. Oznaczenia te mają być wykonane farbą olejną lub w inny trwały sposób na samych naczyniach w miejscu widocznym.

Przyrządy kontrolne.

§ 35. 1. Wytwórnie oraz wolne składy powinny posiadać dla celów kontroli:

a) pojemniki 1 oraz 5 lub 10 litrowe do przemiaru naczyń,

b) cylinder szklany miareczkowany z podziałką co 2 cm^3,

c) przyrząd do odpędzania alkoholu (aparat Sallerona) lub ebuliometr Sallerona,

d) termometry oraz alkoholomierze z właściwymi tablicami redukcyjnymi.

Wytwórnie obowiązane są ponadto posiadać cukromierz Ballinga-Brixa.

2. Przyrządy i naczynia, wymienione w ust. 1, z wyjątkiem aparatu Sallerona i ebuliometru powinny posiadać ważną cechę legalizacyjną.

3. W razie uzasadnionej wątpliwości co do dokładności wskazań narzędzi mierniczych urzędnicy kontroli akcyzowej winni je wyłączyć z użycia do czasu ponownego ich zalegalizowania.

Sprawdzanie wytwórni i wolnego składu.

§ 36. Przedsiębiorca nowouruchamianej wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest najpóźniej na 14 dni przed zamierzonym rozpoczęciem produkcji złożyć urzędowi akcyzowemu zgłoszenie przedsiębiorstwa, dołączając w dwóch egzemplarzach:

a) plan sytuacyjny przedsiębiorstwa i plan szczegółowy jego pomieszczeń z oznaczeniem miejsc rozmieszczenia ważniejszych urządzeń, poszczególnych przyrządów, naczyń i ich numerów.

b) dokładny opis wszystkich pomieszczeń przedsiębiorstwa i ich przeznaczenia.

c) opis wszystkich urządzeń przedsiębiorstwa, służących do wyrobu, magazynowania i rozlewu napojów winnych oraz

d) szczegółowy opis postępowania technicznego przy produkcji poszczególnych rodzajów napojów winnych.

§ 37. 1. Każda wytwórnia i wolny skład podlega przed uruchomieniem sprawdzeniu przez władzę akcyzową.

2. Sprawdzenie (weryfikację) przeprowadza kierownik urzędu akcyzowego lub jego zastępca przy pomocy urzędników kontroli akcyzowej w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

3. Przed terminem, wyznaczonym na sprawdzenie, przedsiębiorca obowiązany jest poczynić wszelkie niezbędne przygotowania, aby urzędnicy mogli niezwłocznie po przybyciu przystąpić do czynności sprawdzania.

4. Przy sprawdzaniu przedsiębiorca obowiązany jest udzielać urzędnikom wszelkich potrzebnych wyjaśnień oraz dostarczyć potrzebnych przyrządów i odpowiedniej pomocy.

§ 38. Sprawdzanie wytwórni i wolnego składu wymaga następujących czynności:

a) oględzin i sprawdzenia z planami i opisem pomieszczeń, urządzeń oraz naczyń, służących do wyrobu, magazynowania i rozlewu,

b) przemiaru naczyń,

c) zbadania i ewentualnego zabezpieczenia pomieszczeń i urządzeń fabrycznych oraz magazynów, a zwłaszcza ich możliwych połączeń z innymi przedsiębiorstwami, w celu skutecznej kontroli produkcji i magazynowania,

d) sporządzenia protokołu o sprawdzeniu.

§ 39. 1. Przemiarowi wodnemu systemem nalewu lub odlewu podlegają naczynia przeznaczone:

a) do sporządzania bądź gotowania brzeczki miodowej,

b) do przeprowadzania fermentacji alkoholowej,

c) do doprowadzenia napojów, które przeszły już fermentację główną, do stadium napojów gotowych oraz

d) do przechowywania napojów gotowych.

2. Przy przemiarze naczyń, sporządzaniu i zabezpieczaniu przyrządów mierniczych obowiązują zasady, ustalone w przepisach o monopolu spirytusowym.

3. Przemierzane naczynia mają być zaopatrzone w przyrządy, umożliwiające zbadanie ilości płynu przy dowolnym napełnieniu naczynia (laski miernicze itp.).

4. Przyrządy miernicze (laski itp.) winny posiadać podziałki co najmniej na każde 10 litrów płynu.

5. Naczynia, w których przedsiębiorca zamierza przechowywać gotowe wyroby prawie do pełna lub do pełna, powinny być wymierzone na całkowitą normalnie wykorzystywaną pojemność; zaopatrywanie takich naczyń w normalne laski miernicze jest zbędne; wystarczy oznaczenie górnego poziomu stałego napełnienia za pomocą bądź trwałego znaku na naczyniu, bądź laski-krzyżaka, mierzącej ewentualnie niedopełnioną część naczynia.

6. O pomiarze każdego naczynia spisuje się protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 12, które dołącza się do akt sprawdzenia.

7. Minister Skarbu może zezwolić na inne sposoby przemiaru naczyń niż przewidziane w ust. 1—6 niniejszego paragrafu.

§ 40. Z czynności sprawdzenia sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, podpisany przez urzędników przeprowadzających sprawdzenie oraz przez przedsiębiorcę i jego zastępcę. Protokół przedstawia się izbie skarbowej wraz z protokółami pomiaru naczyń, zgłoszeniem i jego załącznikami; akta sprawdzenia powinny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędową.

§ 41. 1. Jeżeli izba skarbowa ustali, że urządzenie wytwórni lub wolnego składu odpowiada wymaganiom przepisów o opodatkowaniu napojów winnych, zatwierdza akta sprawdzenia.

2. Rozpoczęcie wyrobu napojów winnych w wytwórni, bądź ich magazynowanie w wolnym składzie może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu akt sprawdzenia przez izbę skarbową.

3. Zatwierdzenie akt sprawdzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, może mieć charakter warunkowy. W tym przypadku izba skarbowa określi, jakie zmiany bądź uzupełnienia w urządzeniu przedsiębiorstwa uważa za konieczne oraz zaznaczy, czy uruchomienie może nastąpić po, czy też przed dokonaniem tych zmian lub uzupełnień.

§ 42. Jeden egzemplarz zatwierdzonych akt sprawdzenia powinien być przechowywany w przedsiębiorstwie, a drugi w urzędzie akcyzowym.

§ 43. 1. O urządzeniu nowych lub zmianie zgłoszonych pomieszczeń albo urządzeń przedsiębiorca obowiązany jest złożyć urzędowi akcyzowemu najpóźniej w ciągu 3 dni, w każdym razie przed rozpoczęciem ich używania — zgłoszenie w dwóch egzemplarzach z odpowiednimi załącznikami, wymienionymi w § 36.

2. Do sprawdzenia zgłoszenia o zmianach oraz dalszego postępowania mają zastosowanie przepisy §§ 37 — 42.

Kontrola produkcji, magazynowania i rozlewu.

§ 44. 1. Przedsiębiorca wytwórni win naturalnych, sztucznych oraz miodu pitnego obowiązany jest co najmniej na 3 dni przed nastawieniem surowców do fermentacji głównej złożyć kontroli akcyzowej plan robót według wzoru Nr 4 .

2. Przedsiębiorca wytwórni wina musującego lub gazowanego obowiązany jest złożyć kontroli akcyzowej plan robót (wzór Nr 4a) na 3 dni przed przystąpieniem do rozlewu do butelek wina, przeznaczonego do wyrobu win musujących, bądź przed rozpoczęciem nasycania napojów winnych sztucznym kwasem węglowym, podając datę rozpoczęcia zamierzonego wyrobu i ilość produktów wyjściowych.

3. Plan, o którym mowa w ust. 1 i 2 przedkłada się w dwóch egzemplarzach kontroli akcyzowej. Kontrola akcyzowa po potwierdzeniu planu zwraca jeden egzemplarz przedsiębiorcy celem dołączenia do dokumentów wytwórni, drugi zaś przechowuje u siebie.

4. Plany robót (ust. 1 i 2) mogą obejmować dowolne okresy roku obrachunkowego.

5. O każdej zmianie planu robót przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić na piśmie w dwóch egzemplarzach kontrolę akcyzową w terminie, przewidzianym w ust. 1 i 2 dla złożenia planów. Zwrócony po potwierdzeniu przez kontrolę akcyzową jeden egzemplarz doniesienia o zmianie powinien być dołączony przez przedsiębiorcę do planu robót.

§ 45. 1. Jeżeli z planu robót wynika, że zasadnicze urządzenia fabrykacyjne (prasy, kadzie, zacierne i fermentacyjne, kotły do gotowania miodu, aparaty do nasycania kwasem węglowym, rozlewaczki itp.) nie będą przez dłuższy czas czynne, kierownik rejonu kontroli akcyzowej może zarządzić nałożenie zabezpieczeń urzędowych, uniemożliwiających bez ich naruszenia użycie tych urządzeń do produkcji nieprzewidzianej w zgłoszonym planie. Nałożenie i zdjęcie zabezpieczeń urzędowych uwidaczniają urzędnicy kontroli akcyzowej w zapisku rewizyjnym (wzór Nr 10).

2. W przypadku nieprzybycia urzędnika kontroli akcyzowej w terminie oznaczonym w planie do rozpoczęcia przewidzianych czynności wymagających uruchomienia urządzeń zabezpieczonych urzędowo, przedsiębiorcy służy prawo zdjęcia zabezpieczeń urzędowych i uruchomienia urządzeń, jednak nie wcześniej niż bezpośrednio przed przewidzianym terminem odnośnych czynności. Na okoliczność zdjęcia zabezpieczeń urzędowych przedsiębiorca obowiązany jest sporządzić protokół przy udziale i za podpisem dwóch świadków i przesłać go kontroli akcyzowej.

§ 46. Wyrób, rozlew i magazynowanie napojów winnych może się odbywać tylko w pomieszczeniach na ten cel przeznaczonych.

§ 47. 1. Organa akcyzowe mogą pobierać przy rewizjach próby półfabrykatów lub napojów gotowych dla przeprowadzania analiz kontrolnych celem sprawdzenia, czy odpowiadają wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

2. Próbkę, w razie potrzeby, należy odesłać do zbadania do Biura Badań Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. W tym przypadku organa akcyzowe pobierają dwie próbki jednolitrowe, z których jedną wysyła się do Biura, drugą przechowuje się w przedsiębiorstwie pod zamknięciem urzędowym.

3. Naczynia z próbkami należy zabezpieczyć urzędowo i zaopatrzyć kartkami, na których ma być podana nazwa przedsiębiorstwa, data pobrania próbki, ilość płynu zawartego w naczyniu w chwili pobrania zeń próbki, oznaczenie rodzaju napoju według zapisu w księdze obrachunkowej oraz ilość i rodzaj dodanego ewentualnie środka konserwacyjnego. Kartkę podpisuje urzędnik pobierający próbkę oraz obecny przy pobieraniu próbki przedsiębiorca lub jego zastępca. Próbki półfabrykatów fermentujących należy zabezpieczyć przez dodanie środka konserwacyjnego, którego powinien dostarczyć przedsiębiorca.

4. O pobraniu próbki półfabrykatu czynią urzędnicy stosowne wzmianki w księgach przedsiębiorstwa.

5. Pismo Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, orzekające o wyniku analizy, przechowuje się w aktach przedsiębiorstwa.

6. Wynik analizy jest miarodajny dla wymiaru podatku.

7. O ile wynik analizy da podstawę do pobrania wyższego podatku, przedsiębiorca ponosi koszty przeprowadzenia analizy oraz koszty wysłania próbki.

8. W razie pobrania prób napojów winnych z miejsc sprzedaży poza wytwórnią i wolnym składem sprzedawca otrzymuje zwrot kosztów własnych towaru.

§ 48. 1. Organom władz akcyzowych, powołanym do wykonywania kontroli nad produkcją, magazynowaniem i rozlewem napojów win-

nych, służy wolny dostęp o każdej porze dnia i nocy do wszelkich budynków i pomieszczeń, wchodzących w skład wytwórni i wolnego składu.

2. Wszelkie wpisy rewizyjne organów władz akcyzowych w księgach obrachunkowych podpisuje również przedsiębiorca, lub jego zastępca i eweutualnie zaznacza przy tym swoje uwagi co do treści wpisu.

§ 49. 1. Stały nadzór w wytwórni lub wolnym składzie (art. 14 ust. 2) ustanawia izba skarbowa.

2. O przydatności mieszkania dla stałego nadzoru decyduje urząd akcyzowy, który orzeka również o wysokości kosztów stałego nadzoru, składających się z uposażenia służbowego urzędnika stałego nadzoru wraz ze wszystkimi należnościami służbowymi z tytułu pełnienia stałego nadzoru.

§ 50. Samoistne przedsiębiorstwa tłoczenia soków z surowców wymienionych w art. 1, przeznaczonych do wyrobu napojów winnych w wytwórniach, powinny być zgłoszone kontroli akcyzowej i podlegają nadzorowi akcyzowemu.

Rozlew i magazynowanie napojów winnych.

§ 51. Rozlew napojów winnych do butelek może być dokonywany tylko w wytwórni lub wolnym składzie albo też w magazynie celnym lub składzie celnym (§ 13 ust. 3).

§ 52. Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu obowiązany jest zgłosić kontroli akcyzowej wzory butelek, w jakich zamierza wypuszczać napoje winne do wolnego obrotu, podając ich pojemność, poziom płynu przy normalnym napełnieniu i rodzaje zamknięć. Kontrola akcyzowa oznacza na wzorcowej butelce poziom płynu przy napełnieniu, podanym w zgłoszeniu przedsiębiorcy, oraz przy napełnieniu w granicy górnej dopuszczalnego odchylenia (§ 55 ust. 1 lit. c), po czym przytwierdza do butelki kartkę z odpowiednim oznaczeniem za pomocą pieczęci urzędowej. Wzorce te przechowuje się w wytwórni pod zamknięciem urzędowym.

§ 53. 1. Napoje winne, rozlane do butelek, powinny być tego samego dnia złożone do magazynu.

2. W magazynie naczynia z napojami winnymi powinny być ustawione w takim porządku, by sprawdzenie zapasów nie nastręczało trudności przy czym:

a) naczynia powinny być ustawiane oddzielnie według gatunków napojów winnych, stawek podatkowych i pojemności,

b) butelki opatrzone już opaskami podatkowymi powinny być ustawione oddzielnie.

§ 54. W magazynie wytwórni i wolnego składu powinna być umieszczona tablica, na której przedsiębiorca obowiązany jest wykazywać szczegółowo stan zapasów napojów winnych w magazynie w końcu dnia.

Etykiety.

§ 55. 1. Butelki z napojami winnymi, wypuszczonymi do wolnego obrotu, mają być opatrzone etykietami, na których należy podać:

a) rodzaj napoju (art. 1 ust. 2), przy czym przy winie gronowym, rodzynkowym i owocowym określenie „naturalne" może być opuszczone. Zakazuje się używania nazw lub oznaczeń (rysunków itp.), mogących wprowadzić w błąd konsumenta co do rodzaju napoju, zawartego w butelce;

b) przy winach gronowych ponadto, czy wino zawiera do 16%, czy ponad 16% alkoholu;

c) pojemność butelki; oznaczenie pojemności butelki na etykiecie nie jest wymagane, o ile pojemność ta jest trwale oznaczona na szkle. Odchylenie miary w porównaniu z miarą, podaną na etykiecie, nie może przekraczać 2%;

d) nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, w którym napoje winne zostały rozlane do butelek.

2. Izba skarbowa może zwolnić przedsiębiorcę wytwórni lub wolnego składu od umieszczenia na etykiecie nazwy „wino owocowe" — w odniesieniu do tych wyrobów, których nazwy handlowe wskazują wyraźnie na ich owocowe pochodzenie (np. „wino porzeczkowe", „wino jabłeczne", wino „Złota Reneta" itp.).

3. Oryginalne etykiety napojów winnych, sprowadzanych z zagranicy, mogą być używane w stanie, w jakim nadeszły. Brakujące oznaczenia powinny być dodatkowo uwidocznione na oryginalnych etykietach lub osobnych naklejkach.

§ 56. Wielkość liter napisu „wino sztuczne" nie może być mniejsza od największych liter użytych na etykiecie.

§ 57. 1. Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu obowiązany jest zgłaszać kontroli akcyzowej wzory etykiet w dwóch egzemplarzach celem stwierdzenia, czy odpowiadają przepisom §§ 55 i 56.

2. Jeden egzemplarz etykiet zwróconych po zatwierdzeniu przez kontrolę akcyzową przechowuje się w wytwórni.

3. Etykiet, których wzory nie zostały zatwierdzone, nie wolno używać.

Zaniki i ubytki.

§ 58. 1. Celem wyrównania naturalnych strat przy produkcji, magazynowaniu i rozlewie napojów winnych ustala się najwyższe dopuszczalne normy tych strat, zwanych zanikami, w wysokości:

1) dla wytwórni:

a) przy wyrobie win musujących — 9% od ilości wina naturalnego, wziętego do przerobu,

b) przy wyrobie win gazowanych — 3% od ilości wina naturalnego, wziętego do przerobu,

c) przy wyrobie pozostałych napojów winnych — 3% od ilości otrzymanego półfabrykatu, po zakończeniu fermentacji głównej i odcedzeniu drożdży i części stałych;

2) dla wolnych składów:
0,05% miesięcznie od ilości napojów winnych, wpisanych na przychód w księdze magazynowej wraz z pozostałością z poprzedniego miesiąca.

2. Normy zaników, wymienione w ust. 1, oblicza się osobno dla każdego rodzaju napoju winnego (art. 1 ust. 2), uwzględniając ponadto w ramach każdego rodzaju odrębność napojów pod względem stawek podatku (art. 3 ust. 1), bez prawa wzajemnego zaliczania.

3. Prawo do wykorzystania norm zaników (ust. 2) wygasa z chwilą wyczerpania zapasów napoju winnego (półfabrykatu).

Sprawdzanie zapasów napojów winnych.

§ 59. 1. Znajdujące się w wytwórni i wolnym składzie zapasy napojów winnych podlegają sprawdzeniu przez władzę akcyzową.

2. Ustalenie zapasów uskutecznia się osobno dla każdego rodzaju napojów winnych przez:

a) sprawdzenie zawartości napojów winnych w niektórych butelkach (porównanie z poziomem napełnienia butelek wzorcowych, a w razie wątpliwości — przemierzenie);

b) ustalenie ilości półfabrykatów i gotowych produktów w poszczególnych naczyniach (beczkach, kufach, kadziach lub balonach) za pomocą przyrządów lub oznaczeń, wymienionych w § 39;

c) obliczenie ogólnej ilości każdego rodzaju napojów winnych z uwzględnieniem odrębności stawek podatkowych;

d) porównanie rzeczywistych zapasów napojów winnych (pkt c) z pozostałością książkową.

3. Ilość napojów winnych sprowadzonych z zagranicy, a znajdujących się w naczyniach w których je sprowadzono i w stanie niezmienionym, można przyjmować przy sprawdzeniu zgodnie z danymi, zawartymi w dokumentach odprawy celnej.

4. O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w księgach przedsiębiorstwa przez całą ich szerokość.

Nadwyżki i ubytki.

§ 60. 1. Jeżeli przy rewizji rzeczywisty zapas danego rodzaju napojów winnych okaże się większy od tego, jaki powinien się znajdować według ksiąg obrachunkowych, należy całą stwierdzoną nadwyżkę zapisać na przychód w księgach przedsiębiorstwa.

2. Zapisane nadwyżki nie podlegają potrąceniu przy rocznych obrachunkach ubytków.

§ 61. 1. Ujawnione przy rewizji ubytki napojów winnych, przekraczające przepisowe normy zaników, podlegają opodatkowaniu.

2. Ubytki w granicach norm zaniku zapisuje się na rozchód w odpowiedniej rubryce księgi magazynowej bez podatku, ubytki zaś, przekraczające normy zaniku, zapisuje się w księdze magazynowej i podatkowej.

3. O stwierdzeniu ubytku, przekraczającego normy zaniku, organ, przeprowadzający rewizję, zawiadamia bezzwłocznie urząd akcyzowy, przesyłając mu odpis zapisu rewizyjnego.

4. Urząd akcyzowy wydaje orzeczenie, nakładające na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia podatku od ubytków napojów winnych w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

Księgi obrachunkowe.

§ 62. 1. Wytwórnie napojów winnych prowadzą następujące księgi:

a) księgę poboru opasek podatkowych (wzór Nr 2),

b) księgę produkcji (wzór Nr 5),

c) księgę magazynową (wzór Nr 7),

d) księgę podatkową (wzór Nr 8),

e) księgę zakredytowanego podatku (wzór Nr 9) oraz

f) zapisek rewizyjnych (wzór Nr 10) i

g) zeszyty świadectw przewozowych (wzór Nr 11).

2. Wytwórnie win musujących (gazowanych) prowadzą zamiast ksiąg, wyszczególnionych w ust. 1 lit. b)—d), księgę obrachunkową (wzór Nr 6).

3. Wytwórnie, które magazynują i doprawiają soki, winny oprócz księgi produkcji prowadzić pomocniczą księgę tłoczenia i doprawiania soków (wzór Nr 5a).

4. Wolne składy prowadzą księgi wymienione w ust. 1 lit. a) oraz c) — g).

5. Księgi powinny być prowadzone ściśle według pouczeń, podanych na stronie tytułowej wzoru księgi.

6. Księgi winny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędu akcyzowego.

§ 63. 1. Wpisów do ksiąg należy dokonywać wyraźnie, atramentem; nie mogą one zawierać podskrobań i zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokonane czerwonym atramentem przez przekreślenie pierwotnego wpisu w taki sposób, by pozostał nadal czytelny, tudzież przez zamieszczenie poprawki nad pierwotnym tekstem lub obok niego. Każdą zmianę i poprawkę należy potwierdzić własnym podpisem, podać datę przeprowadzenia zmiany lub poprawki i w razie potrzeby opisać ją.

2. Wpisy do ksiąg mają być dokonywane zaraz po zakończeniu danych czynności, a obejmujące czynności z całego dnia — najpóźniej do godziny 21 danego dnia.

3. Wpisy na każdej stronicy powinny być podsumowane i dodane do poprzedniego przeniesienia.

4. Na końcu miesiąca przedsiębiorca zamyka księgi i sporządza zestawienie miesięczne, przesyłając odpisy ksiąg wymienionych w § 62 ust. 1 lit. b) — f) oraz w ust. 2 za ubiegły miesiąc izbie skarbowej, najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca. Odpisy powinny być podpisane przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę i poświadczone przez urzędnika kontroli akcyzowej.

5. Jeżeli urzędnik kontroli akcyzowej nie przybędzie do przedsiębiorstwa w terminie wyznaczonym dla wysłania odpisów ksiąg, przedsiębiorca bądź jego zastępca potwierdza sam zgodność odpisów z oryginałami.

6. Wszelkie błędy i niedokładności w księgach i odpisach zauważone przez władze akcyzowe lub ich organa wykonawcze, przedsiębiorca winien usunąć w terminie przez nie wyznaczonym.

§ 64. Dokumenty, służące za podstawę wpisów do ksiąg, jak plany robót, grzbiety i wtórniki świadectw przewozowych, pokwitowania kasowe, odcinki blankietów nadawczych P. K. O. itp. powinny być trwale umieszczone w osobnych teczkach i znajdować się przy księgach przedsiębiorstwa, a na żądanie przedkładane kontrolującym urzędnikom akcyzowym.

§ 65. W końcu roku obrachunkowego (31 grudnia) przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zamknąć księgi obrachunkowe, przeprowadzić obrachunek, a pozostałość rzeczywistą oraz ewentualne nadpłaty i zaległości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) poświadcza kierownik rejonu kontroli akcyzowej.

§ 66. Księgi oraz blankiety świadectw przewozowych sporządza przedsiębiorca własnym kosztem i staraniem i do dnia 1 listopada składa urzędowi akcyzowemu do poświadczenia.

§ 67. 1. Księgi i dokumenty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszym przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać w ciągu 5 lat.

2. W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed upływem terminu, wyznaczonego w ust. 1, księgi wraz z dokumentami powinny być przesłane

do urzędu akcyzowego najpóźniej w ciągu 14 dni po wyczerpaniu zapasów napojów winnych i półproduktów.

Napoje winne pod węzłem podatku.

§ 68. 1. Napoje winne, podlegające opodatkowaniu, mogą być przewożone pod węzłem podatku:

a) z urzędu celnego do wytwórni napojów winnych, do wolnego składu, do składu tranzytowego, do gorzelni odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu;

b) z wytwórni do innej wytwórni, do wolnego składu, do składu tranzytowego, do gorzelni odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu;

c) z wolnego składu do innego wolnego składu, do składu tranzytowego, do wytwórni napojów winnych, do gorzelni odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu.

2. Napoje winne, przesyłane pod węzłem podatku, mają być urzędowo odprawione i urzędowo przyjęte w miejscu przeznaczenia. Odprawiona przesyłka pozostaje pod węzłem podatku, za który aż do chwili odebrania jej w miejscu przeznaczenia odpowiada:

a) osoba uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych — przy napojach winnych, sprowadzanych z zagranicy i

b) wysyłający — w pozostałych przypadkach.

3. Przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zgłosić wywóz napojów winnych pod węzłem podatku kontroli akcyzowej celem dokonania odprawy, podając termin mającego nastąpić wywozu.

§ 69. 1. Na każdą przesyłkę napojów winnych, wysłaną pod węzłem podatku z wytwórni lub wolnego składu, przedsiębiorca obowiązany jest wystawić świadectwo przewozowe według wzoru Nr 11, składające się z właściwego świadectwa przewozowego, jego wtórnika oraz grzbietu i zaopatrzone w jeden i ten sam numer kolejny.

2. W razie popełnienia jakiejkolwiek omyłki przy wystawianiu świadectwa przewozowego należy przekreślić wszystkie części świadectwa i pozostawić je w całości w zeszycie oraz wystawić nowe świadectwo przewozowe.

3. Sporządzone i podpisane świadectwo przewozowe wydaje się przewoźnikowi, a w razie przewozu publicznymi środkami przewozowymi dołącza się do listu przewozowego.

4. Przy przewozie napojów winnych z zagranicy świadectwa przewozowe zastępują następujące dokumenty:

a) dla przesyłek oclonych — duplikat deklaracji celnej (kwit deklaracyjny), wydany przez urząd celny, który dokonał ostatecznej odprawy celnej,

b) dla przesyłek nie oclonych — dokumenty celne przekazowe (listy przekazowe).

5. Przez przesyłkę napojów winnych rozumie się dowolną ilość naczyń lub opakowań, skierowanych równocześnie na adres jednego odbiorcy.

§ 70. Urząd akcyzowy może zażądać stosownego zabezpieczenia całego lub części podatku obciążającego przesyłkę, jeśli przewożone napoje winne nie są skażone; w takim przypadku złożone zebezpieczenie ulega zwolnieniu po urzędowym przyjęciu przesyłki w miejscu przeznaczenia.

§ 71. Urząd celny wydaje napoje winne, będące pod węzłem podatku, jedynie na podstawie każdorazowego zaświadczenia właściwego urzędu akcyzowego (wzór Nr 3). W zaświadczeniu urząd akcyzowy stwierdza, że oznaczony przedsiębiorca jest uprawniony do odbioru przesyłki napojów winnych pod węzłem podatku, ze wskazanego składu celnego. Zaświadczenie zatrzymuje urząd celny, który wydał przesyłkę.

§ 72. Przeznaczone do odprawy pod węzłem podatku naczynia z napojami winnymi mają być nalane do najwyższego normalnego poziomu napełnienia. Poszczególne skrzynie winny zawierać butelki o jednakowych pojemnościach, napełnione napojami winnymi, podlegającymi tej samej stawce podatkowej.

§ 73. Odprawa urzędowa napojów winnych (§ 68 ust. 2) obejmuje:

a) zbadanie uprawnienia do wysyłki napojów winnych pod węzłem podatku,

b) ewentualne skażenie napojów winnych, przeznaczonych do wyrobu spirytusu lub octu (§ 9 ust. 2 i 3);

c) sprawdzenie zgodności stanu przesyłki z mającymi jej towarzyszyć dokumentami (§ 18 ust. 2 oraz § 69 ust. 1 i 4);

d) nałożenie przy odprawie nieskażonych napojów winnych na opakowania lub środki przewozowe zabezpieczeń urzędowych w sposób uniemożliwiający dostęp do napojów winnych bez naruszenia tych zabezpieczeń;

e) zaznaczenie na dokumentach, towarzyszących przesyłce, ilości i rodzaju nałożonych plomb urzędowych oraz ich znaków i numerów, jak również ewentualnie znaków i numerów środków przewozowych oraz potwierdzenie podpisem i pieczęcią zgodności;

f) przesłanie listem poleconym wtórnika świadectwa przewozowego bądź deklaracji celnej lub listu przewozowego właściwej dla miejsca odbioru przesyłki kontroli akcyzowej.

§ 74. 1. Przedsiębiorca, dla którego jest przeznaczona przesyłka wysłana pod węzłem podatku, powinien po jej nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić ją kontroli akcyzowej celem urzędowego przyjęcia.

2. Przed przybyciem urzędnika kontroli akcyzowej nałożone zabezpieczenia urzędowe nie mogą być zdjęte z naczyń i opakowań przewozowych.

3. Urzędnik kontroli akcyzowej przyjmujący przesyłkę:

a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego, towarzyszącego przesyłce, z wtórnikiem tegoż świadectwa, otrzymanego drogą pocztową,

b) sprawdza stan naczyń i nałożonych zabezpieczeń urzędowych (§ 73 lit. d),

c) wręcza świadectwo przewozowe, po odnotowaniu na nim wyniku odprawy przedsiębiorcy, jako dowód zaprzychodowania napojów winnych do ksiąg, a wtórnik, po poświadczeniu go przesyła rejonowi kontroli akcyzowej miejsca wysłania celem wręczenia go przedsiębiorstwu wysyłającemu, jako dowód rozchodu napojów winnych bez opłaty podatku.

4. Jeśli przy odbiorze stwierdzono, że nałożone zabezpieczenie urzędowe (§ 73 lit. d) nie zostało naruszone i naczynia nie są uszkodzone, przedsiębiorca wpisuje otrzymane napoje winne na przychód do ksiąg, w ilości podanej w świadectwie przewozowym.

5. W razie uszkodzenia naczyń lub naruszenia nałożonych zabezpieczeń urzędowych urzędnik kontroli akcyzowej sporządza protokół w dwóch egzemplarzach, w którym podaje stan opakowań, naczyń i zabezpieczeń urzędowych oraz znalezioną ilość napojów winnych. Jeden egzemplarz protokółu oraz wtórnik świadectwa przewozowego urzędnik kontroli akcyzowej przesyła urzędowi akcyzowemu, właściwemu do wymiaru należności za ubytki, drugi zaś zostaje dołączony do dokumentów przedsiębiorstwa, jako dowód przychodowy. W tym przypadku wpisuje się na przychód do ksiąg przedsiębiorstwa odbierającego ilość napojów winnych ustaloną faktycznie przez urzędnika kontroli akcyzowej.

6. Po otrzymaniu wymienionego w ustępie poprzednim protokółu, urząd akcyzowy przeprowadza odpowiednie dochodzenia i, niezależnie od ewentualnego wdrożenia postępowania karno-skarbowego, wymierza należność podatkową od stwierdzonego ubytku.

7. Jeżeli przesyłka napojów winnych nie nadejdzie do miejsca przeznaczenia w ciągu miesiąca od daty odbioru wtórnika świadectwa przewozowego, bądź dokumentu celnego przez kontrolę akcyzową miejsca przeznaczenia przesyłki, kontrola zwraca:

a) wtórnik urzędowi akcyzowemu z miejsca wysłania przesyłki,

b) dokument celny urzędowi celnemu, który dokonał odprawy przesyłki, celem przeprowadzenia dochodzeń i wymiaru należnego podatku, zgodnie z przepisami § 68 ust. 2, o ile przedsiębiorca wysyłający bądź odbiorca nie udowodnią, że przesyłka w całości doszła do miejsca przeznaczenia.

8. W przypadkach przewidzianych w ust. 5 i 7 należy w księgach przedsiębiorstwa wysyłającego przy odnośnej pozycji rozchodowej w rubryce „uwagi", poczynić odpowiednią wzmiankę o stwierdzeniu ubytku bądź braku całej przesyłki oraz podać datę i numer orzeczenia wymiarowego.

§ 75. 1. Gdy podczas przewozu zajdzie konieczność zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki, odprawionej pod węzłem podatku, wysyłający powinien zawiadomić o tym najbliższego urzędnika kontroli akcyzowej, który zaznacza w świadectwie przewozowym zmianę miejsca przeznaczenia i odbiorcy i zawiadamia o tym kontrolę akcyzową miejsca wysłania tudzież miejsce pierwotnego przeznaczenia przesyłki. Kontrola akcyzowa miejsca pierwotnego przeznaczenie przesyłki przesyła po otrzymaniu po-

wyższego zawiadomienia wtórnik świadectwa przewozowego kontroli akcyzowej nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

2. O ile przesyłka napojów winnych, wysłanych pod węzłem podatku, powróci do wytwórni lub wolnego składu, zwrócone napoje winne należy zapisać na przychód w księgach kontrolnych przedsiębiorstwa wysyłającego z zachowaniem przepisów § 74.

3. W razie zagubienia świadectwa przewozowego w drodze, należy zawiadomić o tym najbliższego urzędnika kontroli akcyzowej, który na powyższą okoliczność spisuje odpowiedni protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden wręcza przewoźnikowi celem dołączenia do przesyłki, drugi zaś przesyła kontroli akcyzowej miejsca przeznaczenia przesyłki.

Przedsiębiorca, jego zastępca oraz pracownicy wytwórni.

§ 76. W razie zmiany za zgodą władzy akcyzowej osoby przedsiębiorcy wytwórni lub wolnego składu przedsiębiorca obejmujący zakład jest obowiązany w ciągu 7 dni, pismem w dwóch egzemplarzach, skierowanym do urzędu akcyzowego, potwierdzić prawdziwość danych, zawartych w zgłoszeniu i planach, które przedłożył jego poprzednik (§ 36), oraz sprawdzoną pojemność poszczególnych naczyń bądź też przedłożyć nowe zgłoszenia, w którym to przypadku mają zastosowanie przepisy §§ 37 — 41.

Urząd akcyzowy dołącza oba egzemplarze zgłoszenia do akt sprawdzenia.

§ 77. 1. O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zawiadomić urząd akcyzowy (art. 13).

2. Ustanowienie zastępcy jest konieczne wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która z jakichkolwiek powodów nie może wypełniać osobiście lub nie wypełnia obowiązków, wynikających z przepisów o opodatkowaniu napojów winnych.

3. Zawiadomienie o ustanowieniu zastępcy powinien oprócz przedsiębiorcy podpisać także zastępca na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

§ 78. 1. Zarządzenie o usunięciu pracownika wytwórni lub wolnego składu, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał (art. 13 ust. 3), jak również zarządzenie w sprawie wstrzymania ruchu wytwórni lub wolnego składu wskutek nieustanowienia zastępcy lub usunięcia pracownika (art. 13 ust. 4) — wydaje urząd akcyzowy.

2. Po zastosowaniu się przedsiębiorcy do żądania władzy akcyzowej (ust. 1) urząd akcyzowy niezwłocznie zezwoli na wznowienie ruchu przedsiębiorstwa.

Sprzedaż napojów winnych.

§ 79. Przez hurtową sprzedaż napojów winnych rozumie się sprzedaż tych napojów innym sprzedawcom.

§ 80. 1. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych wydaje urząd akcyzowy.

2. Co do wydawania zezwoleń obowiązują przepisy § 24.

§ 81. Urząd akcyzowy może na prośbę uprawnionego zezwolić na prowadzenie hurtowej sprzedaży napojów winnych przez zastępcę, przy czym zatwierdzenie zastępcy może uzależnić od złożenia przez niego deklaracji, iż przyjmuje solidarną odpowiedzialność z uprawnionym za wszelkie należności Skarbu Państwa z tytułu prowadzenia sprzedaży przez czas zastępstwa.

§ 82. Nie mogą otrzymać zezwolenia, o którym mowa w § 80 ust. 1 osoby wymienione w § 25.

§ 83. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych wygasa w przypadkach:

a) śmierci osoby fizycznej lub likwidacji osoby prawnej, posiadającej zezwolenie,

b) zrzeczenia się zezwolenia przez osobę uprawnioną,

c) nieuruchomienia sprzedaży w ciągu 3 miesięcy, licząc od daty doręczenia zezwolenia, lub niewykonywania sprzedaży przez okres 3 miesięcy, o ile urząd akcyzowy nie wyraził zgody na późniejsze uruchomienie sprzedaży lub na czasowe jej zaniechanie.

§ 84. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych może być cofnięte:

1) bez wypowiedzenia:

a) w razie, gdy uprawniony do sprzedaży lub jego zastępca naruszy przepisy art. 17 ust. 4—6,

b) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, przewidziane w § 25;

2) bez podania powodów za 6-miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 85. 1. Detaliczna sprzedaż napojów winnych dzieli się na sprzedaż:

a) z wyszynkiem i

b) bez wyszynku.

2. Detaliczna sprzedaż napojów winnych z wyszynkiem może się odbywać jedynie w zakładach; podających potrawy lub napoje do spożycia na miejscu (restauracje, bary, winiarnie, kawiarnie, herbaciarnie, kluby, stołówki itp.).

3. W zakładach ze sprzedażą napojów winnych bez wyszynku nie wolno posiadać napojów winnych w naczyniach otwartych.

§ 86. 1. Detaliczna sprzedaż napojów winnych wymaga zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do kontroli akcyzowej. W zgłoszeniu należy podać datę zamierzonego rozpoczęcia, miejsce i rodzaj sprzedaży (z wyszynkiem, bez wyszynku). Kontrola akcyzowa, o ile nie istnieją przeszkody z uwagi na przepisy § 85 ust. 2, powinna w ciągu 3 dni wydać potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu sprzedaży, przy czym potwierdzenie to służy jako dowód dokonania wymienionego zgłoszenia. O zaniechaniu sprzedaży należy zawiadomić kontrolę akcyzową najpóźniej po upływie 24 godzin od ukończenia sprzedaży.

2. Detaliczna sprzedaż napojów winnych może być rozpoczęta dopiero po potwierdzeniu zgłoszenia (ust. 1).

§ 87. Zabrania się przechowywania napojów winnych w zakładach handlowych, które nie posiadają zezwolenia na hurtową sprzedaż lub nie zgłosiły detalicznej sprzedaży tych napojów.

Przepisy przejściowe.

§ 88. 1. Przewidziane w art. 32 ust. 2, lit. a) podania o zezwolenie na wyrób napojów winnych powinny czynić zadość wymaganiom, określonym w § 28.

2. Istniejące w chwili wejścia w życie dekretu zakłady:

a) hurtowej sprzedaży napojów winnych obowiązane są w ciągu 20 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wnieść do urzędu akcyzowego podanie o udzielenie zezwolenia, przewidzianego w § 80 ust. 1, dołączając dowody, że co do osoby, ubiegającej się o zezwolenie, nie zachodzą przeszkody z § 82,

b) detalicznej sprzedaży napojów winnych mają zgłosić prowadzenie sprzedaży kontroli akcyzowej, zgodnie z postanowieniami § 86 ust. 1, w ciągu 20 dni od wejścia w życie niniejszych przepisów.

3. Przedsiębiorcy istniejących wytwórni, którzy uzyskają zezwolenia, przewidziane w art. 12, są obowiązani natychmiast po uzyskaniu zezwolenia uzupełnić złożone zgłoszenia (art. 32 ust. 1) danymi przewidzianymi w § 36 w celu przeprowadzenia sprawdzenia wytwórni.

4. Zakłady hurtowej sprzedaży napojów winnych, które nie uzyskają wymaganego zezwolenia urzędu akcyzowego oraz zakłady detalicznej sprzedaży, nie odpowiadające wymaganiom § 85 ust. 2, ulegają likwidacji w ciągu 3 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 89. Kto w dniu wejścia w życie dekretu posiada wymienione w art. 1 ust. 2 napoje winne na składach poza magazynami wytwórni napojów winnych oraz w miejscach sprzedaży w ilościach powyżej 10 butelek lub też luzem w ilościach powyżej 7,5 litra, obowiązany jest zgłosić cały posiadany zapas, przewyższający powyższe ilości, w terminie, określonym w art. 33 ust. 1, kontroli akcyzowej w dwóch egzemplarzach, podając:

1) imię i nazwisko lub firmę;

2) ilość posiadanych napojów winnych z rozróżnieniem rodzajów wina podług poszczególnych stawek podatkowych (art. 3). Osobno należy wyszczególnić napoje winne w butelkach a osobno napoje w innych naczyniach;

3) dokładne miejsce przechowania zgłoszonych napojów winnych, przy czym co do wyrobów niezbutelkowanych należy nadto podać ilość, rodzaj i ewentualnie numery naczyń składowych.

§ 90. Kontrola akcyzowa wciągnie wniesione zgłoszenia do założonego na ten cel wykazu, zaopatrzy je kolejnym numerem pozycji wykazu, o ile możności sprawdzi, czy treść zgłoszenia odpowiada rzeczywistości, a następnie obliczy przypadającą należność podatkową, wypisze na obu egzemplarzach zgłoszenia kwotę podatku i ilość opasek, jaka ma być pobrana, przeliczając

wino luzem zgodnie z zasadami, określonymi w art. 3 ust. 4 oraz wymieni urząd skarbowy, w którym należy zapłacić podatek i wykupić opaski, po czym zwróci jeden egzemplarz zgłoszenia osobie, która je złożyła, a drugi dołączy do swego wykazu.

§ 91. 1. Na podstawie potwierdzonego przez kontrolę akcyzową egzemplarza zgłoszenia, przedsiębiorca nabywa we właściwej kasie urzędu skarbowego odpowiednią ilość opasek podatkowych, dla całego zgłoszonego zapasu napojów winnych, tak w butelkach, jak i w innych naczyniach.

2. Podatek od zapasow napojów winnych, w formie wykupu opasek podatkowych powinien być zapłacony w ciągu 5 dni po upływie terminu, określonego w art. 33 ust. 1.

3. Napoje winne zbutelkowane winny być zaopatrzone w opaski podatkowe w ciągu 30 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Napoje winne w innych naczyniach winny być rozlane do butelek i zaopatrzone w opaski podatkowe w hurtowych zakładach sprzedaży w ciągu 60, zaś w innych miejscach w ciągu 40 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Na prośbę przedsiębiorcy izba skarbowa może przedłużyć termin, zakreślony hurtowym zakładom sprzedaży nie więcej, niż o dalsze 2 miesiące.

§ 92. Napoje winne, znajdujące się w transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, odbiorca obowiązany jest zgłosić do opodatkowania, w sposób określony w § 89, w ciągu 5 dni po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia, o ile posiadany zapas wraz z ilością otrzymaną z transportu przewyższa ilość ustaloną w powyższym paragrafie.

§ 93. Niesprzedane w terminie określonym w art. 33 ust. 2 zapasy napojów winnych w ilości do 10 butelek podlegają zgłoszeniu i opodatkowaniu w ciągu 5 dni po upływie tego terminu, w trybie określonym w §§ 89—91.

Przepis końcowy.

§ 94. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Aprowizacji i Handlu:

Kazimierz Sokołowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. (poz. 1).

Wzór Nr 1 do § 14 ust. 1.

ZAŚWIADCZENIE

Urząd Akcyzowy w .... zaświadcza niniejszym, że (nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy) ....

w .... ul. .... Nr .... ma prawo nabycia opasek podatkowych dla napojów winnych w kasie Urzędu Skarbowego w .... za gotówkę (na kredyt).

Wymienionemu (nej firmie) udzielony został decyzją (nazwa i siedziba władzy skarb. data i liczba decyzji) ....

na rok 19 .... (podać okres kredytowania) kredyt podatku spożywczego od napojów winnych w wysokości .... (słowami ....)

Zaświadczenie niniejsze jest ważne do dnia .... 19 .... r.

(pieczęć okrągła)

(data)

(podpis)

Pouczenie.

1) Przy wypełnianiu należy skreślić niepotrzebne.

2) Zaświadczenie wydaje się z ważnością najwyżej do końca roku obrachunkowego, w którym zaświadczenie wystawiono.

3) W razie wcześniejszej likwidacji przedsiębiorstwa lub cofnięcia kredytu należy zaświadczenie unieważnić, zawiadamiając o tym kasę odnośnego urzędu skarbowego.

Wzór Nr 2 do § 14 ust. 1.

KSIĘGA

poboru opasek podatkowych (banderol)

na rok 19

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy

....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera .... stron.
Przeszyto i opieczętowano w Urzędzie Akcyzowym

w ....

dnia .... 19 ....

(Pieczęć)

Podpis

Pouczenie.

1) Przedsiębiorca, otrzymujący opaski na kredyt, obowiązany jest wpisać natychmiast zakredytowaną kwotę podatku do księgi kredytu.

2) Należy prowadzić podsumowania stronicowe oraz pozycje „z przeniesienia" i „do przeniesienia".

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data poboru opasek	Pobrano opasek podatkowych															Ogółem uiszczono (zakredytowano) tytułem podatku od pobranych opasek kwotę		Podpis urzędnika wydającego opaski i pieczęć kasy urzędu skarbowego	Uwagi
		po 300 zł			po 75 zł			po 50 zł			po 15 zł			po zł						
		sztuk	kwota		sztuk	kwota		sztuk	kwota		sztuk	kwota		sztuk	kwota					
			zł	gr		zł	gr		zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr		
1	2	3			4			5			6			7			8		9	10
Z przeniesienia																				
Suma stronicy																				
Do przeniesienia																				

Wzór Nr 3 do § 71

ZAŚWIADCZENIE

Urząd Akcyzowy w zaświadcza niniejszym, ze

.... (nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy)

w .... ul. Nr ma prawo pobrania

ze składów Urzędu Celnego w (ilość cyframi i słownie)

.... (rodzaj napoju winnego)

bez uiszczenia przypadającego podatku spożywczego.

(pieczęć okrągła urzędu akcyzowego) (data)

(podpis)

Wzór Nr 4 do § 44 ust. 1.

PLAN ROBÓT Nr

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Data rozpoczęcia fermentacji (godzina, dzień, miesiąc)	Oznaczenie napoju winnego, który ma być wyprodukowany	Do sporządzenia zacieru zostanie użytych surowców		Ilość soków filtrowanych względnie zacieru użytego do fermentacji		Numer kadzi, w której będzie przeprowadzana fermentacja główna	UWAGI
		Rodzaj	Ilość w kg	Oznaczenie	Ilość w litrach		

Rejon Kontroli Akcyzowej

w ....

Dnia .... 19......

Podpis przedsiębiorcy ....

Do rozpoczęcia i prowadzenia zgłoszonych robót nie ma przeszkód.

Dnia .... 19......

Kierownik Rejonu

Wzór Nr 4a do § 44 ust. 2.

PLAN ROBÓT Nr

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Data (miesiąc, dzień, godzina) nastawienia wina w butelkach wzgl. rozlewu wina do butelek i nasycenia go bezw. kwasu węglowego	wina użytego do nastawienia wzgl. rozlewu		dodatków		wina nastawionego wzgl. rozlanego i nasyconego bezwodn. kwasu węglowego		Uwagi
	Ilość w litrach	Rodzaj	Ilość w litrach	Rodzaj	Ilość butelek	Rodzaj	
1	2		3		4		5

Dnia .... 19 ....

Podpis przedsiębiorcy

....

Do rozpoczęcia i prowadzenia zgłoszonych robót nie ma przeszkód.

Rejon Kontroli Akcyzowej

w ....

Dnia 19

Kierownik Rejonu

....

Wzór Nr 5 do § 62 ust. 1.

KSIĘGA PRODUKCJI

na rok 19

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ...

Rodzaj przedsiębiorstwa ...

Adres wytwórni ...

Ilość robotników ...

Księga niniejsza zawiera ... stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ...

dnia ... 19... r.

(Pieczęć) (Podpis)

Pouczenie.

1) Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendarzowy) osobno. Zacier pozostały w kadzi fermentacyjnej przenosi się do nowej księgi w ten sposób, że starą księgę kończy się, nie wypełniając już dalej rubryk 13 — 19; w nowej księdze wypełnia się jedynie rubryki 2 i 8 — 11, zapisując każdy zacier pod osobną pozycją i zaznaczając w rubryce „uwagi" pozycję, pod którą ten zacier był zapisany w starej księdze, po czym w miarę postępu robót wypełnia się rubryki 13 — 20.

2) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca, należy przedkładać izbie skarbowej odpis księgi za miesiąc ubiegły.

3) Wpisów dokonuje się w ten sposób, że dla zacieru w jednej kadzi fermentacyjnej należy przeznaczyć osobną pozycję. Wpisów dotyczących zacieru w danej kadzi należy dokonywać w miarę postępu robót i wykonanych czynności w rubrykach 1 — 20. W rubryce 15 lit. a—f wpisuje się poszczególne rodzaje napojów winnych, które należy uwidocznić w nagłówku. Podsumowanie stron w pozycji „do przeniesienia", w rubrykach 15 i 18 dokonuje się po ukończeniu fermentacji i ściągnięciu wina, zatem po całkowitym wypełnieniu rubryk 13 — 20. Na początku odpisu księgi produkcyjnej, przesłanego izbie skarbowej, należy podać dokonane w międzyczasie wpisy z poprzedniego(ich) miesiąca(y) ze wskazaniem pozycji i daty nastawienia odnośnego(ych) zacieru(ów).

4) Urzędnicy kontroli akcyzowej, dozorujący poszczególnych robót lub przeprowadzający kontrolę wytwórni, stwierdzają dokonanie tych czynności, przez wypełnianie rubryk 12, 13 i 20. Rubryk tych nie należy zatem wypełniać, o ile dana czynność nie była dozorowana lub kontrolowana przez urzędników kontroli akcyzowej.

5) Wszelkie inne wpisy urzędników kontrolujących wytwórnię, z wyjątkiem wpisu o rewizji obrachunkowej, należy uwidocznić w zapisku rewizyjnym

Suma stronicy	
Do przeniesienia	

Miesiąc

Liczba kolejna wpisu	Data rozpoczęcia robót	Wzięto				Dodano			Otrzymano zacieru w litrach	Oznaczenie napoju	Wskazanie cukromierza	Zlano do kadzi fermentacyjnej Nr	Data i podpis urzędnika kontrolującego nastawienie zacieru
		surowców		wytłoczonego soku									
		rodzaj	kg	rodzaj	l.	cukru w kg	wody w l	innych (jakich) kg (l)					
1	2	3		4		5	6	7	8	9	10	11	12
Z przeniesienia													

Kontrola przebiegu fermentacji			Data ściągnięcia napoju winnego	Ilość otrzymanych napojów po oddzieleniu części stałych wg rodzajów w litrach						Wskazanie cukromierza	Zawartość alkoholu w % objęt. przy + 15°	Pozostało osadu po ściągnięciu	Pozycja wpisu do księgi magazynowej	Data i podpis urzędnika kontrolującego ściągnięcie	Uwagi
Wskazanie cukromierza	Data kontroli	Podpis urzędnika przeprowadzającego kontrolę		a	b	c	d	e	f						
13			14	15						16	17	18	19	20	21

Wzór Nr 5a do § 62 ust 3.

POMOCNICZA KSIĘGA PRODUKCJI

TŁOCZENIA I DOPRAWIANIA SOKÓW

na rok 19 ...

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera .... stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ....

dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć) (Podpis)

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data rozpoczęcia tłoczenia soku	Wzięto płodów surowych		Po odcedzeniu części stałych otrzymano soku litrów	Dodano		Wzięto gotowego soku do wyrobu napojów winnych w litrach	UWAGI
		nazwa	kg		cukru kg	wody l		
1	2	3		4	5		6	7
	Z przeniesienia . .							
	Suma stronicy . . .							
	Do przeniesienia .							

Wzór Nr 6 do § 62 ust 2

Księga

obrachunkowa win musujących (gazowanych)

na rok 19

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy

Adres ....

Ilość robotników

Księga niniejsza zawiera ..... stron

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w

dnia ....19 r

(Pieczęć) (Podpis)

Pouczenie.

1) Księga niniejsza służy do uwidaczniania danych, dotyczących produkcji i magazynowania win musujących (gazowych), oraz należności i wpłat z tytułu podatku od powyższych napojów.

2) Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendarzowy) osobno. Pozostałe z końcem roku rzeczywiste zapasy wina ustalone przy obrachunku rocznym przenosi się do nowej księgi jako pierwszą pozycję.
Ilość nastawionych butelek (rubr. 7) przenosi się do nowej księgi do rubryki 7 z odpowiednią wzmianką w rubryce 24.
Rzeczywisty zapas opasek podatkowych ustalony przy obrachunku rocznym przenosi się do rubryki 14, bez wypełnienia kolumn, przeznaczonych dla należności podatkowej.

3) Wpisów w poszczególnych rubrykach dokonuje się chronologicznie.

4) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go każdego miesiąca, należy przedkładać izbie skarbowej odpis księgi za miesiąc ubiegły.

5) Stwierdzone przy obrachunku ubytki wina, w granicach norm dozwolonych, zapisują urzędnicy przeprowadzający obrachunek w rubryce 12 w kolumnach zatytułowanych „w granicach normy". ubytki zaś przekraczające normy dozwolone w powyższej rubryce, w kolumnach zatytułowanych „nadmierne"
Należny podatek oblicza się w rubryce 13 po przeliczeniu ilości napojów w litrach na butelki, o pojemności 850 cm^3

6) W rubrykach 16 — 20 wpisuje się uiszczone kwoty z tytułu: a) pobranych opasek, b) należności za nadmierne ubytki i c) odsetek kredytowych (zwłoki). W rubrykach 21 — 23 wyprowadza się zaległości z tytułu podatku i odsetek.

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data otrzymania przesyłki wina	Skąd otrzymano wino (oznaczyć firmę i siedzibę, gdy z własnej wytwórni, podać poz. księgi magazynowej)	Nr świadectwa przewozowego	Ilość wina w litrach				Nastawiono butelek wina musującego		Otrzymano butelek wina musującego (gazowanego)	
				otrzymanego		wziętego do przerobu					
				gronowe	owocowe	gronowe	owocowe	gronowe	owocowe	gronowe	owocowe
1	2	3	4	5		6		7		8	
Z przeniesienia											
Suma strony											
Do przeniesienia											

Wzięto butelek do obanderolowania		Nr Nr świadectw przewozowych z całego dnia	Wydano butelek do wolnego obrotu w ciągu całego dnia		Ubytki							
					luzem (w beczkach)				w butelkach			
					gronowe		owocowe		gronowe		owocowe	
gronowe	owocowe		gronowe	owocowe	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne
9		10	11		12							

Od nadmiernych ubytków (rubr. 12) przypada podatku		Ilość pobranych opasek oraz kwota należnego podatku								Ilość nalepionych opasek na kwotę							
		po ... zł			po ... zł			Razem		po ... zł			po ... zł			Razem	
		sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę				sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę			
zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr
13		14								15							

Wpłacono								Zaległość z tytułu						Uwagi
do kasy urzędu skarbowego	pozycja dziennika przychodu	podatku		odsetek		razem		podatku		odsetek		razem		
		zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	
16	17	18		19		20		21		22		23		24

Wzór Nr 7 do § 62 ust 1.

KSIĘGA MAGAZYNOWA

na rok 19 ......

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera .... stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ....

dnia .... 19.......... r.

(Pieczęć) (Podpis)

Pouczenie.

1) Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendarzowy) osobno. Na końcu roku przeprowadza się obrachunek roczny, ustalając zapas rzeczywisty. Do nowej księgi przenosi się pozostały zapas rzeczywisty, wpisując go do pozycji „z przeniesienia". Zapas ten należy wpisać według rodzajów napojów winnych, np. a) wino gronowe poniżej 16%, b) wino owocowe itd., przy czym napoje w beczkach (luzem) wpisuje się w rubr. 4 lit. a—f, napoje w butelkach nieobanderolowanych w rubr. 9 lit. a—h, w obanderolowanych zaś w rubr. 10 lit. a—h.

2) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca, należy przedkładać izbie skarbowej odpisy księgi za miesiąc ubiegły.

3) W rubryce 4 lit. a—f wpisuje się w nagłówku rodzaj napoju winnego. Do rubryki tej wciąga się napoje winne otrzymane z fermentacji (z własnej wytwórni) lub z zewnątrz. W pierwszym przypadku należy w rubryce 3 zaznaczyć pozyjcę księgi produkcyjnej, w drugim przypadku numer świadectwa przewozowego.

4) Świadectwa przewozowe na otrzymane przesyłki napojów winnych należy utrzymywać w porządku i układać chronologicznie.

5) W rubryce 5 lit. a—f wpisuje się napoje winne wysyłane pod węzłem podatku na zewnątrz wytwórni (wolnego składu) według rodzajów zaznaczając w rubryce 6 numer świadectwa przewozowego towarzyszące przesyłce.

6) W rubryce 7 wpisuje się ilość napojów winnych, wziętych do zbutelkowania. W rubryce 9 wpisuje się ilość otrzymanych butelek z napojami winnymi według rodzajów. Ilość butelek wpisana w powyższej rubryce winna dokładnie odpowiadać — po odpowiednim przeliczeniu na litry — ilości wina rozchodowanego w rubryce 7.

7) W rubryce 10 wpisuje się ilość obanderolowanych butelek, rozchodując równocześnie w rubryce 4 księgi podatkowej odpowiednią ilość opasek oraz zaznaczając w rubryce 11 niniejszej księgi pozycję, pod którą wpis w księdze podatkowej został dokonany.

8) Stwierdzone przy obrachunkach nadwyżki napojów winnych luzem, wpisuje się według rodzajów pod osobną pozycją w rubryce 4, zaznaczając w rubryce 3 „nadwyżka". Stwierdzone nadwyżki wina butelkowanego wpisuje się w rubryce 9, rozchodując równocześnie tę ilość w rubryce 7, po przeliczeniu na litry. Nadwyżki wina butelkowanego, obanderolowanego wpisuje się ponadto w rubryce 10, wypełniając odpowiednio rubrykę 4 księgi podatkowej. Ubytki wpisuje się w odpowiednich kolumnach rubryki 8 względnie 13. Wpisów dotyczących stwierdzonych nadwyżek lub ubytków dokonują urzędnicy przeprowadzający obrachunek.

9) Należy prowadzić pozycje „z przeniesienia" i „do przeniesienia" oraz dokonywać sumowań stronicowych.

Miesiąc

Liczba kolejna wpisu	Data	Pozycja księgi produkcyjnej lub Nr świadectwa przewozowego	Obroty łuzem (w beczkach) otrzymano						wydano na zewnątrz pod węzłem podatku						Nr świadectwa przewozowego
			a	b	c	d	e	f	a	b	c	d	e	f	
1	2	3	4						5						6
Z przeniesienia															
Suma stronicy															
Do przeniesienia															

napojów w litrach																				
wzięto do butelkowania						ubytki												otrzy[illegible]		
a	b	c	d	e	f	a		b		c		d		e		f		a	b	c
						w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne			
7						8														

w i n n y c h																			
b u t e l k a c h																			
m a n o						wzięto do obanderolowania									wydano do				
	d	e	f	g	h	a	b	c	d	e	f	g	h	poz. rozchodu opasek w księdze podatkowej	a	b	c	d	
9						10								11	12				

s z t u k																					
wolnego obrotu					ubytki																UWAGI
	e	f	g	h	a		b		c		d		e		f		g		h		
					w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	w granicach normy	nadmierne	
					13																14

Wzór Nr 8 do § 62 ust. 1.

KSIĘGA PODATKOWA

na rok 19...

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera .... stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ....

dnia 19 r.

(Pieczęć) (Podpis)

Pouczenie.

1) Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendarzowy) osobno.
2) Rzeczywisty zapas opasek podatkowych, ustalony przy obrachunku rocznym, przenosi się do rubryki 3, bez wypełnienia kolumn, przeznaczonych dla należności podatkowej. Pozostałą z końcem roku nadpłatę przenosi się do rubryki 8 względnie 9, zaś zaległość do rubryki 11 względnie 12.
3) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca, należy przedkładać izbie skarbowej odpis księgi za miesiąc ubiegły.
4) Należność podatkowa za stwierdzone przy obrachunku ubytki, przekraczające dozwolone normy zaniku, a zapisane w rubryce 8 i 13 księgi magazynowej, wpisuje się do rubryki 5 księgi niniejszej.
5) Wpłaty z tytułu: a) pobranych opasek, b) należności za nadmierne ubytki i c) odsetek kredytowych i odsetek zwłoki wpisuje się do rubryk 6—10.

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data	Ilość pobranych opasek oraz kwota należnego podatku										
		po 15 zł			po 75 zł			po ...... zł			Ogółem na sumę	
		sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę			
			zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr
1	2	3										
Z przeniesienia												
Suma stronicy												
Do przeniesienia												

Ilość i wartość podatkowych opasek użytych do banderolowania											Od nadmiernych ubytków wyszczególn. w rubryce 8 i 13 ks. magaz przypada podatku	
po 15 zł			po 75 zł			po..........zł			Ogółem na kwotę			
sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę		sztuk	na kwotę					
	zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
4											5	

Wpłacono								Zaległość z tytułu						
do kasy Urzędu Skarbowego w	pozycja dziennika	podatku		odsetek		razem		podatku		odsetek		razem		Uwagi
		zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	
6	7	8		9		10		11		12		13		14

Wzór Nr 9 do § 62 ust. 1

K S I Ę G A

zakredytowanego podatku od napojów winnych

na rok 19.............

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy ....

Rodzaj przedsiębiorstwa ....

Adres ....

Księga niniejsza zawiera stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w ....

dnia .... 19.......... r.

(Pieczęć) (Podpis)

Zarządzeniem Izby Skarbowej w .... z dnia 19 r.
Nr. udzielono na czas od .... do .... miesięcznego kredytu podatku od napojów winnych do maksymalnej łącznej kwoty ....

P o u c z e n i e.

1) Wpisów w rubr. 3—5 i 8 dokonuje się w dniu poboru opasek podatkowych z kasy urzędu skarbowego. Odsetki kredytowe oblicza się, biorąc za podstawę kwotę zakredytowanego podatku w rubryce 4 oraz termin kredytu.

2) Rubrykę 11 wypełnia się w dniu poboru opasek oraz w dniu uiszczenia zakredytowanego podatku.

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data	Z przyznanej maksymalnej sumy kredytu podatku wykorzystano			Zakredytowany podatek ma być uiszczony dnia, miesiąca, roku	Na poczet zakredytowanego podatku wpłacono			Tytułem odsetek kredytowych przypada		Tytułem odsetek kredytowych uiszczono			Pozostaje do wykorzystania wolnego kredytu		Uwagi
		poz. księgi poboru opasek	kwotę			poz. księgi podatkowej	kwotę				poz. księgi podatkowej	kwotę				
			zł	gr			zł	gr	zł	gr		zł	gr	zł	gr	
1	2	3	4		5	6	7		8		9	10		11		12
Z przeniesienia																
Suma stronicy																
Do przeniesienia																

Wzór Nr 10 do § 62 ust. 1.

ZAPISEK REWIZYJNY

na rok 19

Nazwisko i imię lub firma przedsiębiorcy

Rodzaj przedsiębiorstwa

Adres

Zapisek niniejszy zawiera stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Akcyzowym w

dnia .... 19.. r.

(Pieczęć) (Podpis)

Pouczenie.

1) Zapisek służy do zapisywania wszelkich zarządzeń władz akcyzowych dotyczących przedsiębiorstwa oraz czynności urzędowych dokonywanych w przedsiębiorstwie z wyjątkiem wpisu o rewizji obrachunkowej i o kontroli fermentów, których dokonuje się w odnośnych księgach.
2) Zapisek prowadzi się na czas nieokreślony.
3) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca sporządza się odpis zapisku i przedkłada izbie skarbowej.
4) W rubryce 6 wpisuje się zarządzenia władzy akcyzowej oraz polecenia wydane na podstawie wyniku kontroli przedsiębiorstwa.

Miesiąc ....

Liczba kolejna wpisu	Data	Oznaczenie władzy lub organu, który dokonał wpisu (nazwa i siedziba władzy) lub imię i nazwisko oraz tytuł służbowy urzędnika	Krótkie opisanie czynności i ich wyniku	Ilość	Znak	Numer	Treść zarządzenia	Podpis urzędnika, który dokonał wpisu	Uwagi o wykonaniu zarządzenia wpisanego w rubr. 6
				nałożonych					
				zdjętych plomb i pieczęci					
1	2	3	4	5			6	7	8

Wzór Nr 11 do § 62 ust. 1.

Urząd Akcyzowy

w ....

Grzbiet świadectwa przewozowego Nr ....

na przewóz napojów winnych z ....

....

w .... ul. .... Nr. ....

a) na rynek wewnętrzny; b) do wywozu za granicę przez Urząd Celny w ....

Liczba kolejna wpisu	Odbiorca (nazwisko i imię lub firma oraz dokładny adres)	Rodzaj napoju winnego	Naczynia (butelki, beczki)			Ogólna ilość		Uwagi
			ilość	pojemność w litrach	Nr	butelek	litrów	
				poszczególnych naczyń				
1	2	3	4	5	6	7	8	9
				Razem				

Dnia .... 19...... r.

Podpis wysyłającego

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem.

Dnia .... 19...... r.

Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

P o u c z e n i e.

1) W kolumnach 7 i 8 wpisuje się ogólną ilość wywiezionego wina, po odpowiednim przeliczeniu na butelki.

2) Przy wypełnieniu należy skreślić niepotrzebne.

Wzór Nr 11 do § 62 ust. 1

Urząd Akcyzowy

w ....

Wtórnik świadectwa przewozowego Nr ....

na przewóz napojów winnych z ....

....

w .... ul. .... Nr ....

a) na rynek wewnętrzny; b) do wywozu za granicę przez Urząd Celny w ....

Liczba kolejna wpisu	Odbiorca (Nazwisko i imię lub firma oraz dokładny adres)	Rodzaj napoju winnego	Naczynia (butelki, beczki)			Ogólna ilość		Uwagi
			ilość	pojemność w litrach	Nr	butelek	litrów	
				poszczególnych naczyń				
1	2	3	4	5	6	7	8	9
				Razem				

Dnia .... 19 .... r.

Podpis wysyłającego

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem.

Dnia .... 19 .... r.

(Poświadczenie odprawy)

Ze świadectwem przewozowym sprawdziłem.

Powyższy towar załadowano do wagonu

Nr .... zabezpieczonego plombą urzędową o znaku .... Nr ....

Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

Powyższy towar:

1) nadszedł dnia .... 19 .... r. w stanie:

a) co do zamknięcia urzędowego ....

b) co do stanu naczyń i ilości ....

2) został odprawiony za granicę dnia .... 19 .... r.

Dnia .... 19 .... r.

Pieczęć i podpis urzędnika celnego.

Wzór Nr 11 do § 62 ust. 1.

Urząd Akcyzowy

w ....

Świadectwo przewozowe Nr ....

na przewóz napojów winnych z ....

....

w .... ul. .... Nr

a) na rynek wewnętrzny; b) do wywozu za granicę przez Urząd Celny w ....

Liczba kolejna wpisu	Odbiorca (nazwisko i imię lub firma oraz dokładny adres)	Rodzaj napoju winnego	Naczynia (butelki, beczki) ilość	pojemność w litrach poszczególnych naczyń	Nr poszczególnych naczyń	Ogólna ilość butelek	Ogólna ilość litrów	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
					Razem			

Dnia .... 19 .. r.

Podpis wysyłającego

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem.

Dnia .... 19 .. r.

(Poświadczenie odprawy)

Ze świadectwem przewozowym sprawdziłem.

Powyższy towar załadowano do wagonu

Nr .... zabezpieczonego plombą urzędową o znaku .... Nr ....

Pieczęć i podpis urzędnika akcyzowego.

Powyższy towar:

1) nadszedł dnia .... 19 .. r. w stanie:

a) co do zamknięcia urzędowego ....

b) co do stanu naczyń i ilości ....

2) został odprawiony za granicę dnia .... 19 .. r.

Dnia .... 19 .. r.

Pieczęć i podpis urzędnika celnego.

Wzór Nr 12 do § 39 ust. 6.

Urząd Akcyzowy w ....

Rejon Kontroli Akcyzowej

w ....

PROTOKÓŁ POMIARU Nr ....

Kadzi fermentacyjnej — beczki Nr służącej do magazynowania wina .... miodu w wytwórni — wolnym składzie.

napojów winnych ....

w .... ul. .... Nr ....

Czynność rozpoczęto dnia .... o godz. .... a zakończono

dnia .... 19...... r. o godz. ....

Podczas całej poniżej opisanej czynności byli obecni:

1) ze strony władzy akcyzowej: ....

....

....

2) ze strony przedsiębiorstwa: ....

....

....

Naczynie znajduje się w lokalu fermentacyjnym — magazynie na półfabrykaty — gotowe wyroby, oznaczonym na planie Nr .... kadź — beczka sporządzona jest z drzewa i posiada kształt ....

Przemiaru geometrycznego dokonano cechową miarą metryczną (taśmą) z następującym wynikiem:

Wymiary.

.... cm ....

.... „

.... „

Po stwierdzeniu, że naczynie jest mocne i trwale osadzone i całkowicie próżne, przystąpiono do przemiaru wodnego.

Do przemiaru użyto wody o ciepłocie ...., temperatura lokalu

Przemiaru dokonano przez wlew — wylew wody, posługując się ....

Po wlaniu — wylaniu do naczynia .... litrów wody i uspokojeniu się zwierciadła płynu oznaczono każdorazowo poziom wody dokładnie i wyraźnie kreskami na lasce mierniczej — skali płynowskazu.

Wlano — wylano .... litrów; nadto celem całkowitego napełnienia — opróżnienia naczynia dolano — wylano .... litrów wody.

Zatem pojemność naczynia wynosi .... słownie ....

Ustaloną pomiarem pojemność oznaczono na naczyniu olejną farbą obok numeru.

Po ukończeniu pomiaru, kreski na lasce — skali płynowskazu zostały ustalone za pomocą nacięć.

Zmierzona długość laski mierniczej — skali płynowskazu od pierwszej do ostatniej kreski wynosi .... cm.

Laskę mierniczą zabezpieczono przed zmianami przez nałożenie w miejscu skrzyżowania się laski mierniczej z poprzeczką plomby o znaku .... Nr .... tudzież wypalenie godła pod pierwszą i nad ostatnią kreską podziałki.

Na naczyniu oznaczono naciętymi dwiema kreskami miejsce wprowadzenia laski przez otwór szpuntowy. Kreski te zabezpieczono przez wypalenie obok nich godła państwowego. Skalę płynowskazu zabezpieczono przez wybicie — wypalenie godła państwowego.

Protokół niniejszy sporządzono w 2-ch egzemplarzach, które dołączy się do akt sprawdzenia.

Po odczytaniu podpisano.

Dnia .... 19.... r.

Ze strony przedsiębiorstwa .... Ze strony władz akcyzowych

....

Uwaga: Niepotrzebne należy skreślić.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 stycznia 1947 r. Nr. 1, poz. 1)

11

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1946 r. L. D. V./2-1/12/46 (Nr 532)

w sprawie wykładni postanowień dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Do

Izb Skarbowych, Urzędów Skarbowych

i Urzędów Rewizyjnych.

Celem jednolitego stosowania przepisów dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

do art. 1.

Postępowanie w sprawach unormowanych dekretem o zobowiązaniach podatkowych podlega przepisom dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

do art. 5.

1) Podatkami rzeczowymi w rozumieniu art. 5 dekretu o zobowiązaniach podatkowych w obecnym systemie podatkowym są:

a) podatek obrotowy,

b) nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego,

c) danina narodowa na zagospodarowanie Ziem Odzyskanych,

d) opłata stemplowa (od przejścia tytułu własności nieruchomości art. 12 ust. 7 dekretu),

e) podatek od spadków i darowizn,

f) podatek gruntowy,

g) podatek od nieruchomości,

h) podatek od kopalń,

i) podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk,

j) podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Podatki nie podpadające pod pojęcie podatków rzeczowych uważa się za podatki osobiste, chyba że ustawy stanowią inaczej. Wyjątek taki przewiduje art. 36 § 2 dekretu z dnia 13 listopada 1946 r. o daninie narodowej na zagospodarowanie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 341), który nakazuje stosować przepisy dotyczące podatków rzeczowych do wszystkich kategorii podatników daniny, chociażby w pewnych przypadkach daninę narodową należało uważać za podatek osobisty w rozumieniu art. 5 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (np. gdy podstawę wymiaru daniny stanowi wynagrodzenie za pracę).

Podatkami osobistymi są:

a) podatek dochodowy,

b) podatek od wynagrodzeń,

c) opłaty stemplowe (z wyjątkiem opłat od przejścia tytułu własności nieruchomości art. 12 ust. 7 dekretu),

d) podatek od lokali.

Do komunalnych opłat administracyjnych i specjalnych dopłat określonych w art. 10 pkt 1 oraz w art. 13—16 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) stosuje się przepisy dekretu, dotyczące podatków osobistych.

Podatek obrotowy od świadczeń usług **nie wchodzących w zakres prowadzonego przedsiębiorstwa** (np. od świadczeń wolnych zawodów) traktuje się pod względem odpowiedzialności osób trzecich, jak podatek osobisty (art. 16 dekretu). Natomiast podatek od obrotu ze świadczeń usług **wchodzących w zakres prowadzonego przedsiębiorstwa,** traktuje się jak podatek rzeczowy (np. od obrotu uzyskanego ze świadczeń hoteli).

Do opłat za karty rejestracyjne należy stosować przepisy dekretu dotyczące podatków osobistych.

do art. 7.

Zaległości podlegają ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej od dłużnika. Dłużnikiem jest podatnik, płatnik lub osoba trzecia, stąd wniosek, że zaległości, za które odpowiadają osoby trzecie, są od tych osób ściągane w trybie egzekucji administracyjnej **z wyłączeniem drogi sądowej.**

do art. 8.

Zabezpieczenie należności głównej przed jej powstaniem jest niedopuszczalne.

Art. 28 określa kiedy powstaje zobowiązanie podatkowe.

do art. 9.

1) Decyzja o odpowiedzialności osoby trzeciej powinna w szczególności zawierać: podstawę prawną i faktyczną przyjętą do ustalenia odpowiedzialności osoby trzeciej, rozmiar odpowiedzialności wyrażony w określonej sumie pieniężnej, termin płatności należności głównej, termin miesięczny wyznaczony osobie trzeciej do jej uiszczenia, a w przypadku, gdy odpowiedzialność osoby trzeciej rozciąga się i na należności uboczne — także kwotę tych należności ubocznych, przypadających do dnia wydania decyzji. Jeżeli od terminu płatności należności głównej nie upłynął okres 5 miesięcy, w decyzji należy zaznaczyć, iż kwota należności ubocznych w miarę upływu czasu ulegnie zmianie i przytoczyć wysokość stawek dodatku z art. 38 dekretu.

2) Ilekroć dekret przewiduje odpowiedzialność osób trzecich za „zobowiązania podatkowe" odpowiedzialność osób trzecich rozciąga się nie tylko na należność główną, lecz także na należności uboczne.

do art. 12.

1) Art. 12 dotyczy m. in. odpowiedzialności osobistej nabywcy przedsiębiorstwa za podatki rzeczowe poprzednika należne z tego przedsiębiorstwa. Dla zastosowania tego przepisu prawnego konieczne jest, aby nastąpiło nabycie przedsiębiorstwa. Rodzaj, ilość i wartość składników majątku przedsiębiorstwa jest bez znaczenia. Decydującym jest nabycie przedsiębiorstwa jako takiego. Mogą to być wszystkie elementy składające się na pojęcie przedsiębiorstwa, a więc nieruchomości, maszyny, urządzenia, surowce, towary, firma, przejęte wierzytelności, długi itp., może też być tylko kilka, a nawet jeden z powyższych elementów jeżeli innych brak lub zostały przez zbywcę odrębnie zbyte; np. nabywca przejmuje tylko urządzenie i firmę, towarów zaś i surowców nie przejął, gdyż zostały sprzedane innej osobie; nie przejął również wierzytelności i długów, gdyż tak się ułożono w umowie kupna przedsiębiorstwa. Natomiast nie może być uważane za nabycie przedsiębiorstwa — uruchomienie przedsiębiorstwa przez inną osobę w lokalu, w którym poprzednik przedsiębiorstwo prowadził i zlikwidował je a lokal zwolnił. Nawet jeżeli z lokalem odstąpił urządzenie to taka transakcja sama przez się nie stanowi o nabyciu przedsiębiorstwa jako takiego. Decydujące będą inne okoliczności towarzyszące tej transakcji, np. czy nabyte aktywa stanowią istotne składniki przedsiębiorstwa, czyniąc je zdolnym do dalszego funkcjonowania (np. komplet maszyn z pomocniczym urządzeniem), czy też są tylko nieistotnymi częściami składowymi przedsiębiorstwa (np. same półki, części maszyn itd.) niewystarczającymi do uruchomienia przedsiębiorstwa bez poważnego nakładu środków.

2) Zdanie ostatnie ust. 6 art. 12 ma to znaczenie, że zaświadczenie, o którym mowa w tym ustępie chroni nabywcę od odpowiedzialności osobistej — „swoim majątkiem" (ust. 4) za podatki z nabytego majątku (nieruchomości, przedsiębiorstwa itp.), lecz nie odbiera podatkom rzeczowym ustawowego prawa zastawu na rzeczy (majątku), będącej przedmiotem opodatkowania (art. 23). Poszukiwanie podatku z tej rzeczy jest możliwe zawsze niezależnie od zmiany tytułu własności rzeczy. Należy jednak pamiętać, że przywilej ustawowego prawa zastawu służy podatkom tylko za rok bieżący i za dwa lata wstecz (art. 23 ust. 4). W związku z tym w zaświadczeniu, o którym wyżej mowa, należy umieszczać klauzulę, iż z uwagi na postanowienia art. 23 dekretu zaświadczenie to nie zwalnia od obowiązku uiszczenia podatków rzeczowych, które ewentualnie zostaną wymierzone za bieżący rok kalendarzowy oraz za dwa lata poprzedzające wraz z dodatkiem za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi. Zdarzyć się może, że z mocy art. 23 dekretu nabywca będzie odpowiadał za zobowiązania podatkowe, mimo że uzyskał zaświadczenie, według którego na majątku nie ciąży dług z tytułu podatków rzeczowych.

Przykład: Po dniu wydania zaświadczenia, w którym nie stwierdzono zobowiązania z tytułu podatku obrotowego, urząd skarbowy dokonał wymiaru podatku obrotowego za 4 lata wstecz ze zbytego przedsiębiorstwa. Mimo że nabywca otrzymał zaświadczenie o niezaleganiu z podatkiem obrotowym, to jednak na podstawie art. 23 dekretu zaspokojeniu z majątku przedsiębiorstwa podlega dokonany wymiar podatku, jednak tylko za bieżący rok kalendarzowy i za ostatnie dwa lata poprzedzające rok, w którym nastąpiło nabycie.

do art. 13.

1) Wprowadzając odpowiedzialność użytkownika lub dzierżawcy nieruchomości za podatki rzeczowe dekret nie ogranicza tej odpowiedzialności tylko do przypadków użytkowania

lub dzierżawy **całej** nieruchomości. Odpowiedzialność ta obowiązuje i w przypadku np. dzierżawienia części nieruchomości. Rozumie się, że w tych przypadkach dzierżawca ponosi odpowiedzialność cząstkową, t. j. za podatki przypadające na część dzierżawioną.

Pytanie, czy **najemca** części lub całości nieruchomości (lokator) może być pociągnięty do odpowiedzialności z art. 13 wypadnie rozstrzygnąć przecząco, jeżeli się zważy, że najemca otrzymuje rzecz do używania, a nie do użytkowania, t. j. do używania połączonego z produkowaniem i pobieraniem owoców rzeczy użytkowanej.

2) Użytkownik lub dzierżawca odpowiada za te podatki, których terminy płatności przypadają w okresie trwania użytkowania lub dzierżawy. Decydującym więc jest termin płatności a nie okres, za który podatek został wymierzony.

do art. 16.

Patrz wyjaśnienia do art. 5.

do art. 18.

Odpowiedzialność spólników nie jest posiłkowa, a zatem można od nich dochodzić należności niezależnie od tego, czy do majątku spółki była, czy nie była prowadzona egzekucja. W praktyce jednak urzędy skarbowe powinny kierować egezkucję w pierwszym rzędzie do majątku spółki, chyba że okoliczności szczególne przemawiają ze bezpośrednim kierowaniem egzekucji do majątku osobistego spólników.

do art. 20.

Ministerstwo Skarbu poleca składać Państwowej Radzie Spółdzielczej lub Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej wnioski o rozwiązanie spółdzielni, co do których władze podatkowe posiadają dane, stwierdzające działalność spółdzielni, niezgodną z zasadami ruchu spółdzielczego.

do art. 21.

W przedsiębiorstwach państwowych i pozostających pod zarządem państwowym za należności uboczne, t. j. za dodatek za zwłokę odpowiada osoba odpowiedzialna za prowadzenie przedsiębiorstwa.

Przy przyjmowaniu wpłaty zaległości przypadającej od przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym należy z reguły żądać równoczesnego uiszczenia dodatku za zwłokę, w przypadku jednak odmowy uiszczenia dodatku kasa powinna przyjąć należność główną i wydać bezzwłocznie decyzję wg. załączonego wzoru w dwóch egzemplarzach, z których jeden wysyła osobie odpowiedzialnej z art. 21 dekretu, drugi zaś przechowuje w terminarzu. Nazwiska osób odpowiedzialnych powinny być znane z aktów wymiarowych. Jeżeli należny dodatek nie zostanie zapłacony w ciągu miesiąca od doręczenia decyzji, dział rachunkowo--kasowy zaopatruje drugi egzemplarz decyzji w klauzulę wykonalności i tytuł ten przekazuje działowi egzekucyjnemu. W przypadku wniesienia odwołania lub prośby o zwolnienie od odpowiedzialności z mocy art. 21 dekretu, egzekucję należy zawiesić do czasu wydania decyzji na odwołanie lub podanie.

Władza podatkowa może zwolnić osoby odpowiedzialne z art. 21 od uiszczenia dodatku za zwłokę jeśli uzna, że zwłoka nastąpiła z powodu przeszkody nie dającej się pokonać (np. konieczność zakupu surowca celem utrzymania przedsiębiorstwa w ruchu, wypłata robotników, późne przekazanie gotówki przez Centralę, której podlega przedsiębiorstwo itp.). Przepis ten — pozostawiając kwestię zwolnienia od odpowiedzialności swobodnemu uznaniu władzy podatkowej — daje tej władzy możność wywarcia nacisku na osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo w razie opieszałości z ich strony w terminowym regulowaniu zobowiązań podatkowych.

Zwolnienie udzielone na podstawie art. 21 dekretu, a także stwierdzenie nieściągalności należności ubocznych od osoby odpowiedzialnej nie powoduje umorzenia tej należności; należność ta obciąża w dalszym ciągu podatnika (przedsiębiorstwo) jako stanowiąca część składową jego zobowiązania podatkowego (art. 3 i 9 dekretu).

do art. 23.

1) Przez „koszty egzekucyjne", o których mowa w art. 23. art. 1 dekretu należy rozumieć zarówno koszty egzekucji administracyjnej jak i koszty egzekucji sądowej, narosłe w toku poszukiwania danej należności.

2) W obecnym systemie podatkowym uprzywilejowanymi podatkami w myśl art. 23 dekretu są podatki rzeczowe, wymienione w wykładni do art. 5 dekretu za bieżący rok kalendarzowy oraz za dwa lata wstecz wraz z dodatkiem za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi.

do art. 28.

Zobowiązanie podatkowe z tytułu zaliczek podatkowych powstaje w terminie ustalonym w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 20.I 1946 r. w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 50 i 51), t. j. w terminie do dnia

15 każdego następnego miesiąca, gdyż w myśl powyższych rozporządzeń — zarówno obowiązek obliczenia jak i wpłacenia zobowiązania podatkowego przypada na dzień 15 każdego następnego miesiąca.

do art. 30.

1) Zobowiązanie podatkowe wygasa m. in. przez umorzenie; bez znaczenia jest okoliczność, czy umorzenie nastąpiło na prośbę dłużnika, czy też z urzędu. Odpisanie z ksiąg bierczych zaległości przeniesionych do Księgi Wątpliwych Zobowiązań Podatkowych (okólnik Min. Skarbu z dnia 6.VI.1945 r. L. D. V./2-4/6/45, Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 149 i z dnia 17.X.1945 r. L. D. V. 21382/1-2/21/45) nie jest równoznaczne z umorzeniem, a więc nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania podatkowego.

do art. 31.

Obecnie w myśl dekretu z dnia 10.XI.1945 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 311) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu:

a) z dnia 14.XI.1945 r. o wypuszczeniu I emisji biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 318).

b) z dnia 25.III.1946 r. o wypuszczeniu II emisji biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 85) — kasy urzędów skarbowych i rewizyjnych powinny przyjmować bilety skarbowe na spłatę wszelkich należności Skarbu Państwa, z tym ograniczeniem, że należność regulowana biletami nie może być mniejsza od wartości bieżącej biletów skarbowych, którymi dokonywana jest wpłata.

do art. 32.

Ust. 2 art. 32 dekretu daje prawo władzy podatkowej zarachowywania z płaconej sumy odpowiednich kwot przede wszystkim na koszty egzekucyjne i dodatki za zwłokę; co do zarachowania kosztów egzekucyjnych dekret nie zawiera żadnych ograniczeń, natomiast dodatki za zwłokę przy częściowych wpłatach pobierać należy od sumy spłaconej, a nie od ogólnej sumy zaległości (art. 43 dekretu).

do art. 34.

1) Okólnikiem z dnia 27.VII.1946 r. L. D. V./1-25h/39/46 — Nr 439 — (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 168) Ministerstwo Skarbu unormowało tryb postępowania w sprawie potrącania z zobowiązań podatkowych podatnika jego wzajemnej bezspornej i wymagalnej wierzytelności wobec Skarbu Państwa.

W myśl powyższego okólnika urzędy skarbowe (rewizyjne) będą dokonywały wspomnianego potrącenia na podstawie zaświadczenia władz asygnujących, które posiadają otwarte kredyty w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, w izbach skarbowych lub w urzędach skarbowych. Zaświadczeń innych władz i urzędów władze skarbowe nie będą honorowały.

2) Nadpłatę w rozumieniu art. 34 ustęp 2 dekretu stanowią kwoty nadmiernie lub nienależnie uiszczone tytułem należności głównych, należności ubocznych t. j. dodatków za zwłokę oraz tytułem kosztów egzekucyjnych.

Przez sumy nadmiernie uiszczone rozumie się różnicę pomiędzy kwotą należną a kwotą faktycznie uiszczoną, zaś przez sumy nienależnie uiszczone rozumie się kwoty uiszczone mimo braku obowiązku.

3) Za moment powstania nadpłaty uważać należy dzień, w którym doręczono stronie decyzję, na skutek której wynikła nadpłata (np. nakaz płatniczy, ustalający wysokość zobowiązania podatkowego w kwocie niższej od kwot uiszczonych przez podatnika, decyzja władzy podatkowej II instancji o obniżeniu wymierzonego podatku).

Dla powstania nadpłaty obojętną jest okoliczność, czy kwoty zostały wpłacone przez podatnika dobrowolnie, czy też w drodze egzekucji.

Powstanie nadpłaty w należności głównej pociąga za sobą powstanie nadpłaty w należnościach ubocznych w odpowiednim stosunku do wysokości kwoty nadpłaconej należności głównej.

Przykład:

Urząd skarbowy dokonał wymiaru podatku obrotowego w kwocie 100.000 zł. Podatnik uiścił powyższą kwotę po upływie 3 miesięcy, licząc od dnia następnego po upływie terminu płatności, przy czym został pobrany dodatek za zwłokę w kwocie 10.000 zł. Na skutek odwołania wymiar został obniżony do 80.000 zł. Nadpłatę stanowi kwota 20.000 zł z tytułu nadmiernie uiszczonego podatku oraz kwota 2.000 zł tytułem nadmiernie uiszczonego dodatku za zwłokę.

4) Przez nadmiernie wpłacone koszty egzekucyjne (opłaty i wydatki) rozumieć należy koszty egzekucyjne wpłacone w kwocie wyższej niż ta, jaka przypada do zapłaty w momencie dokonywania egzekucji chociażby zobowiązanie podatkowe uległo później zmniejszeniu. Natomiast przez nienależnie pobrane koszty egzekucyjne

uważa się koszty pobrane od zobowiązania podatkowego, które zostało umorzone na skutek stwierdzenia braku obowiązku podatkowego; nienależnie pobrane koszty egzekucyjne ulegają w całości zaliczeniu lub zwrotowi.

5) Sumy napłacone powinny być niezwłocznie po ujawnieniu nadpłaty w księgach bierczych przerachowane z urzędu na zaległości podatkowe podatnika (płatnika).

Przerachowanie nadpłaty na zaległości podatkowe, co do których udzielono odroczenia wzgl. rat wymaga zgody podatnika. Zasada ta nie ma jednak zastosowania, jeśli podatnik nie dotrzymał warunków odroczenia lub ratalnej spłaty.

6) W razie braku zaległości podatkowych urząd skarbowy (rewizyjny) dokona zwrotu nadpłaty.

Wypłata do rąk osoby trzeciej, jak również przelanie nadpłaty na zaległości podatkowe lub na konto czekowe osoby trzeciej następuje tylko na podstawie pisemnego oświadczenia, zaopatrzonego w podpis podatnika (płatnika), uwierzytelniony przez notariusza, urząd państwowy lub zarząd gminny. Jeżeli podatnik (płatnik) złożył powyższe oświadczenie bez uwierzytelnienia podpisu, jak również gdy nie określił dokładnię konta czekowego, urząd skarbowy (rewizyjny) przesyła kwotę nadpłaty podatnikowi przekazem pocztowym na jego koszt.

7) W przypadku, gdy płatnik podatku od wynagrodzeń (pracodawca) wykonał pomyłkowo zobowiązanie w kwocie nadmiernej i zażądał zwrotu nadpłaconej kwoty a władza podatkowa uznała słuszność żądania, wówczas zwrot nadpłaty następuje do rąk płatnika. O zarządzeniu zwrotu nadpłaty należy jednak zawiadomić równocześnie właściwych podatników (pracowników).

Zawiadomienie to należy wysłać pod adresem rady załogowej danego przedsiębiorstwa a w jej braku do rąk jednego z zainteresowanych podatników (pracowników).

8) Tryb postępowania kas urzędów skarbowych (rewizyjnych) przy zwrotach lub przerachowaniu nadpłat normują przepisy rachunkowo-kasowe dla kas urzędów skarbowych. Przerachowania albo zwrotu nadpłaty dokonuje kasa na pisemne polecenie naczelnika urzędu skarbowego (rewizyjnego) z tym, że zwrot nadpłaty w kwocie ponad 10.000 zł wymaga zgody izby skarbowej.

Przerachowanie nadpłaty na zaległości podatkowe dział rachunkowo-kasowy przeprowadza przez specjalny dziennik przychodu Nr 1, przy czym pokwitowanie kasowe zaopatrzone w klauzulę „Z przerachowania nadpłaty w podatku..." przesyła podatnikowi, co jest równoznaczne z zawiadomieniem, o którym mowa w art. 34 ust. 3 dekretu.

9) Oprocentowaniu z art. 34 ust. 5 dekretu podlegają sumy uznane za niesłusznie pobrane a więc oprocentowaniu podlegają nadpłaty powstałe np. na skutek błędu rachunkowego, popełnionego przez władzę, podwójnego opodatkowania lub w wyniku decyzji na odwołanie itp. Oprocentowaniu podlegają nie tylko nadpłacone należności główne, lecz również niesłusznie pobrane dodatki za zwłokę i koszty egzekucyjne.

Nie podlegają natomiast oprocentowaniu kwoty wpłacone bez żadnego tytułu np. w przypadku, gdy osoba uiściła je z własnej inicjatywy w błędnym przekonaniu, że ma obowiązek zapłaty.

Oprocentowanie nadpłaty oblicza się oddzielnie co do każdej wpłaconej sumy, która okazała się nadpłatą, za pełną ilość dni z wyłączeniem dnia dokonania wpłaty oraz dnia dokonania zwrotu, przy czym przy ustalaniu ilości dni, za które przysługuje podatnikowi oprocentowanie, należy przyjąć, że pełny miesiąc kalendarzowy liczy 30 dni. Celem obliczenia oprocentowania kwotę nadpłaty zaokrągla się do pełnego dziesiątka złotych w górę, a kwotę oprocentowania do jednego złotego w górę.

Przy przerachowaniu nadpłat na zaległości podatkowe podatnika, płatne **przed dniem powstania podlegającej przerachowaniu nadpłaty** — oprocentowanie oblicza się od ostatnio wpłaconych kwot, które spowodowały nadpłatę za pełną ilość dni, obliczoną od następnego dnia po dokonaniu wpłaty do dnia powstania nadpłaty wyłącznie.

Przy przerachowaniu nadpłaty na należności podatkowe podatnika powstałe **po dniu powstania nadpłaty** — oprocentowanie oblicza się od ostatnio dokonanych uiszczeń, które spowodowały nadpłatę do terminu płatności powyższych należności wyłącznie.

W razie przerachowania nadpłaty na zaległości osoby trzeciej, oprocentowanie oblicza się do dnia przerachowania nadpłaty wyłącznie.

Co do sposobu obliczania dodatku za zwłokę od zaległości podatkowych uiszczonych nadpłatami — patrz wykładnię do art. 38 dekretu.

10) Przepis ust. 6 ma zastosowanie do nadpłat powstałych przed wejściem w życie dekretu z tym, że okres przedawnienia prawa żądania zwrotu nadpłaty liczy się od dnia 1 lipca 1946 r. Zatem prawo do żądania zwrotu tych nadpłat przedawnia się z upływem 1947 r.

Przed upływem okresu przedawnienia kasa urzędu skarbowego (rewizyjnego) jest obowiązana ustalić, czy podatnik, któremu przypada do

zwrotu nadpłata nie posiada w danym urzędzie zaległości podatkowych, które powinna kasa pokryć nadpłatą.

do art. 36.

1) Tylko te czynności władzy, zmierzające do ściągnięcia należności, powodują przerwanie biegu przedawnienia (ust. 2), które zostały podane do wiadomości dłużnika. Forma obwieszczeń publicznych nie może być uważana za „podanie do wiadomości dłużnika". Wyjątek stanowi doręczenie dokonane w trybie art. 40 dekretu o postępowaniu podatkowym. Doręczenie to w skutkach swych jest równoznaczne z doręczeniem do rąk adresata.

2) Wygaśnięcie zobowiązania podatkowego z powodu przedawnienia następuje z mocy samego prawa. Odpisanie zaległości z ksiąg bierczych zarządza władza podatkowa I instancji z urzędu bez względu na wysokość zobowiązania podatkowego. Naczelnik urzędu jak również organa inspekcyjne powinny ustalać powody przedawnienia zobowiązań podatkowych (zwłaszcza większych sum) i w razie stwierdzenia winy ze strony urzędników należy pociągnąć ich do odpowiedzialności.

do art. 38.

1) Od niewykupionych w terminie kart rejestracyjnych przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatku obrotowym pobiera się dodatek za zwłokę.

2) Przy przerachowywaniu nadpłat na zaległości podatkowe, których termin płatności zapadł **przed dniem powstania nadpłaty** — dodatek za zwłokę obliczać należy tylko do dnia powstania nadpłaty (patrz pkt. 9 wykładni do art. 34). Jeżeli zaś termin płatności należności, która ma być pokryta nadpłatą, zapadł **po dniu powstania nadpłaty** — od kwoty należności pokrytej nadpłatą (+ oprocentowanie) nie pobiera się w ogóle dodatku za zwłokę.

W razie pokrycia zaległości podatkowych nadpłatą przypadającą osobie trzeciej — dodatek za zwłokę od tych zaległości pobierać należy do dnia przerachowania nadpłaty.

3) Terminy płatności zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy określone zostały rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatki dochodowy i obrotowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 50 i 51). Określone tymi rozporządzeniami terminy płatności obowiązują oczywiście także w przypadku, gdy podatnicy nie wykonali w terminie obowiązku płacenia zaliczek wcale, bądź też wykonali go tylko częściowo, a władza podatkowa na podstawie art. 126 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) ustaliła sama wysokość zaliczki drogą wydania i doręczenia podatnikowi odpowiedniej decyzji według wzoru Nr 5, z przewidzianego w okólniku Ministerstwa Skarbu Nr 99 (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1946 r. Nr 4, poz. 49). Od wpłat zatem na poczet zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy, dokonywanych po upływie terminu płatności zaliczek, należy pobierać dodatek za zwłokę w wysokości określonej w art. 38 dekretu, nie wyłączając przypadku, gdy władza podatkowa ustaliła podstawę obliczenia zaliczki w drodze oszacowania (art. 118 d. p. p.).

W odchyleniu od powyższej zasady, od kwot zaliczek wymierzonych przez władzę podatkową w myśl § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy — dodatek za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie miesiąca, licząc od daty doręczenia tej decyzji.

4) W razie nieuiszczenia w terminie zaliczki na podatek dochodowy, jaką podatnik jest obowiązany uiścić w myśl art. 24 ust. 2 dekretu o podatku dochodowym, w związku ze złożonym zeznaniem, dodatek za zwłokę należy pobrać od tej zaliczki od terminu wyznaczonego do składania zeznań o dochodzie.

od art. 40.

W przypadku odmownego załatwienia prośby o odroczenie lub rozłożenie na raty — dodatek za zwłokę pobiera się na ogólnych zasadach od terminu płatności zobowiązania. Aby nie narażać jednak podatników na wzrost dodatku za zwłokę, władza podatkowa powinna załatwić podanie w tym przedmiocie możliwie szybko, tak aby podatnik odmowną decyzję otrzymał przed upływem okresu powodującego pobranie dodatku za zwłokę, a w przypadku wniesienia podania po terminie płatności podatku dążyć, aby wspomniana decyzja została doręczona podatnikowi w ciągu dni 14, licząc od daty wniesienia podania.

do art. 43.

Przy częściowych wpłatach nie pokrywa się najpierw dodatku za zwłokę przypadającego od całej zaległości, lecz dodatek ten pobiera się proporcjonalnie do wpłacanej kwoty. W tym celu ogólną kwotę wpłaconą (na zobowiązanie podatkowe) podzielić należy:

1) przy zwłoce nie dłuższej niż 14 dni przez 101.

2) przy zwłoce ponad 14 dni, a nie dłuższej niż jeden miesiąc przez 102,

3) przy zwłoce ponad 1 miesiąc, a nie dłuższej niż 3 miesiące przez 106,

4) przy zwłoce ponad 3 miesiące, a nie dłuższej niż 5 miesięcy przez 110,

5) przy zwłoce ponad 5 miesięcy przez 120.

Iloraz otrzymany z podzielenia, pomnożony, przez 100 stanowić będzie kwotę należności głównej, zaś różnica pomiędzy sumą wpłacaną na zobowiązanie podatkowe, a tą należnością główną stanowić będzie dodatek za zwłokę, który należy zaokrąglić do 1 złotego w dół.

do art. 47.

1) Ze względu na to, że art. 47 ust. 2 pkt 1 uchylił tylko te przepisy, które dotyczą przedmiotów unormowanych w dekrecie, zatem przepisy art. 122 i 123 Ordynacji Podatkowej **w części dotyczącej kosztów egzekucyjnych i grzywien** nadal obowiązują. Stracą one ostatecznie moc obowiązującą z chwilą wejścia w życie dekretu o administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym oraz nowego prawa karno-skarbowego, których projekty są już opracowane przez Ministerstwo Skarbu.

2) W związku z postanowieniami ust. 2 pkt 2 Ministerstwo Skarbu zauważa, że dekret o zobowiązaniach podatkowych, który wszedł w życie z dniem 1 lipca 1946 r. nie zawiera przepisu, iż jego postanowienia obowiązują wstecz w zakresie poboru dodatku za zwłokę a zatem dodatek za zwłokę od zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1946 r. pobierać należy dopiero od dnia 1 lipca 1946 r., a nie od terminu płatności tych zaległości. Za czas od terminu płatności zaległości do dnia 30 czerwca 1946 r. włącznie należałoby pobierać odsetki przewidziane w ustawie z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych oraz składkach i opłatach na rzecz prawno-publicznych instytucyj ubezpieczeń. Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych umarza jednak **należne, a nie uiszczone** odsetki od zaległości powstałych przed wejściem w życie dekretu o zobowiązaniach podatkowych za okres czasu od terminu płatności tych zaległości do dnia 30 czerwca 1946 r. włącznie.

Podając powyższe wyjaśnienia do wiadomości, Ministerstwo Skarbu poleca, aby Obywatele Dyrektorzy izb skarbowych i Naczelnicy urzędów skarbowych pilnie obserwowali proces dostosowywania nowych przepisów z dziedziny zobowiązań podatkowych do zdarzeń powstających w toku urzędowania władz podatkowych. Zauważa się, że szczególnie w pierwszym okresie stosowania nowych norm prawnych wyłania się na pierwszy plan konieczność ostrożnego i umiejętnego ich stosowania. O poważniejszych wątpliwościach, jakie powstaną w wyniku stosowania dekretu o zobowiązaniach podatkowych, zechcą Ob. Ob. Dyrektorzy izb skarbowych donosić Ministerstwu Skarbu.

Podsekretarz Stanu:

T. Dietrich

....
(Stempel Urzędu)

Załącznik do okólnika L.D.V./2-1/12/46

Decyzja

w sprawie odpowiedzialności za dodatek za zwłokę

.... było obowiązane
(nazwa przedsiębiorstwa państwowego lub pozostającego pod zarządem państwowym)

uiścić: a) dnia 194 r. tyt. podatku zł gr

b) dnia 194 r. tyt. podatku zł gr

Przedsiębiorstwo uiściło:

ad a) dnia.................................... 194..... r. .... zł ......gr bez należnego dodatku za zwłokę w kwocie zł

ad b) dnia 194 r. .... zł ....gr „ zł

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 16 maja 1946 r o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) Urząd nakłada na

Obywatel .... obowiązek uiszczenia kwoty .... zł z tytułu niezapłaconego przez powyższe przedsiębiorstwo dodatku za zwłokę oraz wzywa Ob. do uiszczenia tej kwoty w ciągu miesiąca po doręczeniu niniejszej decyzji pod rygorem wdrożenia kroków egzekucyjnych.

Od decyzji niniejszej służy prawo wniesienia odwołania w ciągu miesiąca od jej doręczenia. Decyzja ta równocześnie zastępuje upomnienie egzekucyjne.

Poz. ks. bierczej dnia 194 r.

Do

Ob. ....

....

Naczelnik Urzędu

(pieczęć urzędowa)

Do

Urzędu Rewizyjnego

w

Nr tyt. wykon.

Decyzja drugostronna jest w drodze egzekuąji administracyjnej wykonalna i stanowi tytuł wykonawczy (....) .

Polecam organowi egzekucyjnemu ściągnąć należność w drodze przymusowej wraz z kosztami egzekucyjnymi

Dnia .... 194 r.

Pieczęć urzędowa

....
(Podpis)

Przebieg czynności egzekucyjnych powodujących powstanie kosztów egzekucyjnych							
Data	Rodzaj czynności egzek.	Kwota należnych kosztów egzekuc.	Uiszczenia – umorzenia				Uwagi
			Data	Nr pokwitowania	Na należność z tytułu dodatku za zwłokę	Na koszty egzekucyjne	

Stwierdzam całkowite zlikwidowanie należności

Dnia 194 r.

Kierownik Działu Rach. Kas.

Wzór Nr 1

Decyzja w sprawie odpowiedzialności za dodatek za zwłokę.

Poz. ks. bierczej

Potwierdzenie odbioru decyzji

Do

dnia 194 r.

Ob

w sprawie odpowiedzialności za dodatek za zwłokę

Dnia 194 r.

doręczono

otrzymał:

(Podpis)

(Podpis)

12

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 stycznia 1947 r. L. D. V. 3-2/214/46 (Nr 2)

w sprawie zwolnienia komisantów Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik" od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych.

Do
Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych (Rewizyjnych).

Na podstawie art. 16 ust. 4 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) Ministerstwo Skarbu zwalnia komisantów Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik" w Warszawie, zajmujących się — na zlecenie komitenta — sprzedażą w kioskach dostarczonych pism, książek, pocztówek i materiałów pisemnych, od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych w roku 1946.

Podlegającą opodatkowaniu prowizję tych komisantów należy ustalić na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Spółdzielni „Czytelnik" jako komitenta.

Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik" obowiązana jest:

1) dostarczać odnośnym urzędom skarbowym (rewizyjnym) danych, dotyczących obrotów, dokonanych przez komisantów oraz wysokości otrzymanej przez nich prowizji komisowej,
2) wpłacać zaliczki miesięczne na podatek obrotowy od prowizji osiąganej przez komisantów do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych (rewizyjnych) w terminach, przewidzianych dla tych wpłat w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51), począwszy od zaliczki za październik 1946 r. z tym, że zaliczki zaległe za miesiące ubiegłe wpłacone zostaną do dnia 31 stycznia 1947 r.

Równocześnie Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik" przyjęła na siebie odpowiedzialność za opłacenie przez wymienionych komisantów podatku obrotowego za 1946 r., przypadającego od prowizji należnej im od Spółdzielni „Czytelnik"

za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu:
T. Dietrich

13

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 stycznia 1947 r. L. D. V. 2-4/274/46

w sprawie druków tytułów egzekucyjnych.

Do
Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych.

Niektóre urzędy skarbowe odmawiają realizowania tytułów wykonawczych wierzycieli, o których mowa w § 5 P. E. z tego powodu, że tytuły te nie są sporządzone na papierze żółtego koloru.

Mając na uwadze obecne trudności w nabyciu papieru a w szczególności w nabyciu papieru odpowiedniego gatunku, czy też koloru — Ministerstwo Skarbu poleca, aby urzędy skarbowe realizowały bez przeszkód tytuły wykonawcze wierzycieli bez względu na kolor papieru, na jakim są wydrukowane, jeżeli poza tym tytuły wykonawcze odpowiadają wymogom postanowień § 14 P. E.

Podsekretarz Stanu:
T. Dietrich

14

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 stycznia 1947 r. L. D. V. 2-4/158/46 (Nr 3)

w sprawie wydawania zaświadczeń o niezaleganiu z podatkami osobom wyjeżdżającym zagranicę na stały pobyt.

Do
Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych (Rewizyjnych).

Osoby ubiegające się o paszport na wyjazd zagranicę na stały pobyt są obowiązane przedłożyć Ministerstwu Spraw Zagranicznych zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego, iż nie zalegają z zapłatą podatków.

W celu uzyskania takiego zaświadczenia osoby te powinny złożyć w urzędzie skarbowym, wła-

ściwym ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania prośbę z podaniem następujących danych:

1) imię i nazwisko osoby zamierzającej wyjechać zagranicę,

2) adres ostatniego miejsca zamieszkania,

3) w razie zmiany miejsca zamieszkania w ciągu dwóch ostatnich lat, licząc od dnia wniesienia podania—nadto wszystkie adresy z tego okresu,

4) określenie źródeł przychodu oraz ich miejsce położenia,

5) określenie majątku nieruchomego oraz jego położenie.

Do prośby powinno być dołączone potwierdzenie zameldowania z ostatniego miejsca zamieszkania, wydane przez administrację domu; potwierdzenie to jest zbyteczne, jeżeli osoba starająca się o zaświadczenie jest podatnikiem urzędu skarbowego, w którym złożyła prośbę o to zaświadczenie.

Jeżeli osoba, o której wyżej mowa nie zmieniała miejsca zamieszkania w ciągu dwóch ostatnich lat, urząd skarbowy wyda zaświadczenie po ustaleniu, że osoba ta:

1) nie jest podatnikiem (płatnikiem);

2) jest podatnikiem (płatnikiem):

a) a nie posiada zaległości podatkowych,

b) posiada zobowiązania podatkowe, których termin płatności jeszcze nie zapadł, jeżeli zobowiązania te zostaną uiszczone.

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o zaświadczenie zmieniła miejsca zamieszkania w ciągu dwóch ostatnich lat, urząd skarbowy właściwy ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania tej osoby jest obowiązany ustalić w urzędach skarbowych właściwych ze względu na poprzednie miejsce zamieszkania, czy osoba ta nie zalega tam z zapłatą podatków.

Jeżeli w danej miejscowości sprawy opłat stemplowych załatwia osobny urząd skarbowy, należy ustalić, czy wspomniana osoba nie zalega w tym urzędzie z zapłatą opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

W zaświadczeniu należy zaznaczyć, iż jest ono ważne w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia i że wydane zostało w związku z ubieganiem się o paszport na wyjazd zagranicę.

Sprawy wydawania zaświadczeń należy załatwiać bez zwłoki.

Dyrektor Departamentu:

S. Kołakowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o zaginięciu pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w okręgu Izby Skarbowej w Szczecinie zaginęła pieczęć urzędowa (kauczukowa) o średnicy 20 mm i napisem w otoku: „Rejon Kontroli Skarbowej w Gryfinie".

Zagubioną pieczęć unieważnia się.

KOMUNIKAT

o kradzieży kwitariusza kasowego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Warszawie, poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Mińsku Mazowieckim został skradziony kwitariusz sekwestratorski Serii B, zawierający pokwitowanie od Nr 26881a do Nr 26900e.

Skradziony kwitariusz unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zaginięciu bloku pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Izbie Skarbowej w Białymstoku zaginął blok pokwitowań kasowych Nr 4 do § 16 Przepisów rachunkowo-kasowych wzór Min. Skarbu Nr 797 od Nr 270101 do Nr 270500.

Zagubiony blok pokwitowań unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zaginięciu blankietu pokwitowania kasowego.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Kasie Urzędu Skarbowego w Ostrowiu Wlkp. zaginął blankiet pokwitowania kasowego wraz z dowodem wpłaty Nr 917697 S. B. wzór Nr 4 Min. Skarbu.

Zagubione pokwitowanie kasowe unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zagubieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w okręgu Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Kielcach, rewident skarbowy B. O. S. Kielce zagubił znaczek legitymacyjny z napisem: „O. S. Nr 159".

Zagubiony znaczek legitymacyjny unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zagubieniu znaczka służbowego.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w okręgu Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Szczecinie, rewident skarbowy B. O. S. w Szczecinie zagubił znaczek służbowy z napisem: „Ochrona Skarbowa Nr 216".

Zagubiony znaczek służbowy unieważnia się.

Cena numeru niniejszego zł 170.—

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 800; półroczna zł 450; kwartalna zł 250; miesięczna zł 100.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 40.

Druk „AUTOMA", Warszawa, ul. Wileńska 7